

ضروري يادونه:

گرانو افغانانو دا كتاب ولولئ چې خپل دوشمنان وپېژنئ!

طالبان له كومه راغلل، چا جوړ كړل، د چا لپاره يې جوړل كړل، څنگه يې جوړل كړل، څنگه يې گران افغانستان د افغانانو په وینو ولمبوو.

زموږ له صداقت نه دښمن څنگه گټه پورته كړې، موږ ته دښمنان په كومو جامو كې راغلي او موږ يې په خپلو كې وژلي يو.

دا ټولې كيسې درته د افغانانو ستر دښمن كرنل امام خپله دې كتاب كې ليكلي دي.

Ketabton.com

د افغانستان د جهاد داستان

روایت: کرنل امام

لیکوال: احمد رضوان تارږ

ترجمه: علي يوسفزی

بسیار

کتاب پېژندنه:

- د کتاب نوم: د افغانستان د جهاد داستان
روایت: کرنل امام
لیکوال: احمد رضوان تارږ
ترجمه: علي يوسفزی
ناشر: پښتونخوا پرس
تیراژ: ۲۰۰۰

لیکچر

- ۱ یو شخص؛ یو لښکر سپی
- ۴ زما د خاپوړو خاوره زما د روزنې زانگو
- ۱۰ د شوروي خلاف جهاد او ورسره زما تړاو
- ۱۹ ۱۹ زمونږ خپل جنگ و:
- ۲۷ افغان مجاهدین، بهتو او د سردار داود ملاقات
- ۳۴ افغان جهاد او د امریکا مرستې
- ۳۸ جینوا معاهده، ضیاء الحق او افغان جهاد
- ۴۵ د طالبانو اسلامي امارت
- ۴۵ افغان جهاد او ۳۵ مثالي ځوانان
- ۵۸ کندهار، ۱۹۹۴ کال او زه
- ۷۰ د سپین بولدک فتح او طالبانو شهرت
- ۷۷ د طالبانو د اسلامي امارت بریاوې او له ما پوښتنې
- ۸۰ کندهار او پر سپین بولدک د مجاهدینو قبضه
- ۸۳ د کندهار فتحه او اسلامي امارت
- ۸۷ طالبانو ته د افغانانو هرکلی
- ۹۱ هرات ته زما د جنرل قونصل په توگه تگ

- ۹۴..... ۱۱ سپتمبر پيښه او په افغانستان د امريکا بريد
- ۹۸..... ملا عمر مجاهد سره زما وروستي ملاقات
- ۱۰۴..... ناین الیون او طالبانو سره زمونږ کړې جفاگانې
- ۱۱۰..... امریکا مونږ په جگړه کې ښکيل کړو

يو شخص؛ يو لښکر سړی

جنرال حمیدگل یوه ورځ د کرنل امام په موجودگی کې راته وویل چې کله د کرنل امام سره هم یوه ناسته وکړه، ددې سړي سینه د افغان جهاد د رازونو خزانه ده، ډیر څه به تر لاسه کړي. د پاکستانی میډیا، ویاندویانو او د نظر د خاوندانو له خوا چې په کرنل سلطان پسې څه ډول پروپاګند شروع شو او دهغې د لارې منافقانو ملګرو چې د هغه د کردار د مسخ کولو کوم عمل شروع کړ د یو پاکستانی په حیث ماته ډیر د مایوسی وړ و، نو د حقایقو د راسپړلو او د کرنل امام د شخصیت او قربانیو له هغه داستان مې د پردې لرې کولو کوشش وکړ چې له امله یې د پاکستانی قوم په ذهن کې د کرنل امام تصویر ناسم جوړېده. له کرنل امام صیب سره مې خپله اراده شریکه کړه، لومړی خو هغه نه چمتو کېدلو او زیاته یې کړه چې زما کار داسې و چې ضرور نه بولم په اړه یې ډیر وغږېږم. خلک او زما دښمنان چې هرڅه وایي هرڅه فکر کوي ماته مهم نه دي زه خپل وجدان او پاکستان ته پاک یم، ما چې څه هم کړي د پاکستان له پاره مې کړي او چې ضرورت شي خپل سر هم له پاکستان قربانوم. اخر په دې شرط راځي شو چې ځینې (محرم خبرې) به پتې پرېږدي او د ځینو پوښتنو وضاحتونه به راکوي.

په خبرو خبرو کې مې داسې څه ترلاسه کړل چې د معلوماتو د زیاتولو

تر څنگ د ایمان د پیاوړتیا او زیاتېدو سبب هم گرځي، په دې توګه هڅه کوم چې د کرنل امام په خوله د افغان جهاد هغه ریښتیني داستان وړاندې کړم چې هیوادپاله پاکستانی قوم دخپل یو مخلص او محب وطن پاکستانی سرتیري کیسې په خپلو زړونو کې د تل له پاره یادې وساتي. په دې داستان کې به تاسې دا هم ولولئ چې کرنل امام څنگه د افغانستان د جهاد په اړه دروغ پروپاګند ردوي او د پاکستانی پوځ د قربانیو څخه مو هم خبروي.

کرنل امام د افغان جهاد په برخه کې په یواځې ځان د یو لښکر هومره کار او لاسته راوړنې لري، لښکر داسې کمانډران او سیاسي مشران یې روزلي چې نن یې په افغانستان او اسلامي ملکونو کې نومونه یادیږي. کرنل امام د افغان مشرانو او ولس سره ښه اړیکې درلودې او له همدې کبله پاکستانی ادارو هغه لومړی په کندهار او بیا په هرات کې د جنرل قونصل په توګه په دنده وګماره او د نوموړي له اسر روسوخ او نفوذ څخه د استفادې له پاره یې د مهمو دندو مسولیت ورپه غاړه کړه، کرنل امام د طالبانو د اسلامي امارت په ټوله واکمنۍ کې په افغانستان کې ژوند تیر کړ او سختې او سپورې یې وګاللې.

د سپتمبر د ۱۱ پېښې وروسته یې د پاکستانی پوځي چارواکو سره د افغان طالبانو پر سر شدید اختلاف راغی او د امریکا سره مرسته کول یې د پاکستان سره خیانت وباله. په ۲۰۱۰ زیږدیز کال کې د مارچ په میاشت کې د آی ایس آی د یو بل پخواني او تکړه افسر خالد خواجه سره یو ځای چې

د افغانستان د جهاد داستان

يو برتانوي خبريال يې هم ملتيا كوله، د پاکستان د سلامتيا له پاره شمالي وزيرستان ته په يو نوي مېشن وليږل شو خو په لاره كې د پاکستانی طالبانو له خوا وتښتولای شو، خالد خواجه لومړی كړای شو، د برتانوي خبريال په سر پیسې واخيستل شوي، خو د کرنل امام په بدل كې له زندانونو لومړی د خپلو ۱۷ ملگرو د ازادولو غوښتنه وكړه، چې پاکستانی حكومت يې د خلاصون له پاره هيڅ كوشش ونه كړ، د اسلامي امارت امير المومنين ملا محمد عمر مجاهد هم د پاکستانی طالبانو له مشرانو وغوښتل چې د مجاهدينو استاد ازاد كړي خو د هغه غوښتنه هم رد كړای شوه. کرنل امام چې څومره سپېڅلی او پاک مجاهد انسان و او د پاکستان له پاره يې څومره قربانی ورکړې وې هومره په بې دردی د ۲۰۱۱زېږدي کال د جنورۍ په ۲۳مه كړای شو او دغې پاكې هستی د يو خوشاله پاکستان له پاره ليدلي ټول خوبونه او ارمانونه له ځان سره يوړل، خو يوه خبره لكه د لمر روښانه ده چې کرنل امام نه مري هغه به د محب وطن پاکستانی قوم او مجاهدينو په زړونو كې د تل له پاره ژوندی وي.

احمد رضوان تارږ

چكوال، چتال

۱۷/۳/۲۰۱۲م

زما د خاپوړو خاوره زما د روزني زانگو

چکوال د پاکستان د پنجاب ايالت نسبتا يوه مهمه ولسوالي ده، د خو خبرو له کبله د پنجاب په ايالت کې ددغې ولسوالۍ اهميت او ارزښت زيات دی خو تر ټولو مهمه هغه يې دا ده چې ددې سيمې خلک د پوځ سره ځانگړې علاقه او مينه لري.

زه هم له ښه مرغه دهمدې ولسوالۍ په چټال سيمه کې پيدا شوی يم، پلار مې را باندي امير سلطان نوم کيښود خو دا چې تارږ زما قبيله ده نو چې لږ را لوی شوم د امير سلطان سره مې تارږ نوم هم ځان ته غوره کړ، تر کومه چې دخپل کار عملي ډگر ته نه وم راوتلی او د افغانستان د جهاد په اړه راته دنده نه وه سپارل شوې نو تر هغې پورې په پوځي چاونۍ او کاري دفتر کې ټولو د امير سلطان په نوم غږ کولو او پيژندگلو مې هم وه خو د افغانستان د جهاد له پاره د آي آيس له خوا را سپارل شوې دنده کې زما کرکټر او چال چلند ددې سبب شو چې د مجاهدينو له خوا راته خپل امام وويل شي او په همدې توگه زه لومړی د طالبانو په منځ کې او بيا ورو ورو رسنيو کې د کرنل امام په نوم مشهور شوم.

کرنل خو مې پوځي رتبه وه خو دا چې طالبانو ته به مې مونځ ورکولو نو د هغې له کبله امام هم شوم لومړی زدکړې مې همدلته د چکوال په خپل

بشکلي کلي چتال کې ترسره کړې، چتال زما د خوبونو نړۍ ده زما د کوچنيوالي، هلته مې خاپوړې کړي او هلته مې خپل ماشومتوب پرېښی دی.

زه د يو ټيټ رتبه پوځي پلار تر سيوري لاندې را لوی شوی يم هغه پلار چې هلالي پرچم سره يې مينه کوله او همدا يې زړه و چې د هلالي پرچم له پاره ما دنيا ته راوړي او زه هلالي پرچم په ټوله نړۍ کې ورپوم.

همدا يې راته ويل چې د پاکستان له پاره ځان هم قربان کړه او تر هرڅه يې لومړی وگڼه ترهرڅه! د هغه دا ټينگار ماته ډير عجب بشکارېده او عجب خوند مې ترې اخيسته، زما خبرې ډيرې روانې نه وې او غږ مې هم گڼگنی و خو د ښوونځي د ترانې ټيم سره به مې چې کله د پاک سرزمين شاد باد ترانه ويله نو خوند به مې اخيست.

همدا وو چې له وړيکتوبه مې د پوځ سره مينه وه، تر دې چې خوبونو کې به پوځي وم او ټانکونه او الوتکې به مې خوب کې ليدې او چې پلار ته به مې خوب وايه نو راته خوشاليدلو به.

خو د مور مې بيا پوځي دنده نه خوښيده شايد علت يې دا و چې نه يې غوښتل زه يو جگړه مار شخص شم. مور مې په خپلو سترگو جگړه ليدلي وو.

خو له مانه خدای ج د خپل وطن له پاره لوی کار اخيستل غوښتل نو سره له دې چې ډير وخت مې مور سره و خو فکر او ذهن مې د پلار خوښې ته

ليواله و.

راته ياد شي چې يوه ورځ مې کوچنيتوب کې د خپل کوڅې له ماشومانو سره لوبې کولې او زه په کې پوليس وم نو مور مې راغله او رانه يې ډنډه واخيسته او دا خبره يې هم راته ياده ده چې ويل يې ته لا له اوسه خلکو پسې ډنډې گرځوې هغه خبره نه وه چې يو وخت به زما سرو کار د ډنډو نه بلکې باروتو او کلاشينکوفونو سره وي.

زه پوهيرم د مور روح به مې نا ارام نه وي ځکه چې زه د خپل وطن يو سرتيري يم او دخپل وطن له پاره هر څه کوم.

زه غواړم زمونږ وطن په نړۍ حکومت وکړي او په دې هيله مې مور هم نه خفه کيږي هغه به هم خوشاله شي چې زمونږ وطن د امريکې او روس غونډې هيوادونو نه پورته وي او که په جنگ کې وي او که په بله برخه کې خو چې زمونږ هيواد دوی ته ماتې ورکړي.

زمونږ دبنمن ملک انډيا مو د خاورو سره خاورې کړي وي او په ټوله سيمه کې هلالي پرچم رپانده وي.

د نبوونځي پرمهال مې ذهن ماشوم و په دې خبرو ډير نه پوهيدم خو د ټوپک او پوځي دريشۍ او بوتانو سره مې سخته جوړه وه.

له لومړنيو زدکړو وروسته مې د پوځي زدکړو مرکز ته مخه کړله او دخپلو ارمانونو پوره کېدو له پاره مې خپله د هدف دروازه وټکوله، نورې زدکړې مې په د پاکستان د نظامي زدکړو په اکاډمۍ کې (Pakistan military

د افغانستان د جهاد داستان

academy) کې پیل کړې دا زما د خوبونو د پوره کېدو لومړی پړاو و او په دې کې له زدکړو وروسته ما ډیر څه تر لاسه کولای شول، خو دلته له یو داسې حالت سره مخ شوم چې تصور مې یې هم نه شو کولای؛ لومړی د وینستو کمول مې لومړی تجربه وه چې د یو قانون لاندې را باندې عملي کېدله، هغه رنگ نظامي دریشي هم را په غاړه کړای شوه چې خوبه مې وه او هغه تور درانه درانه بوتان مې هم اوس په پښو و او د لومړی ورځې تمرین ته په تمه وم چې کله به پیلېږي.

د شپې تر ډیره وینې پاتې شوم او د سباني تمرین په اړه مې فکر کولو خو په همدې سوچونو کې ویده شوی وم او یو وخت مې شور او غال مغال تر غوږ شو نو پوی شوم چې تمرین له پاره باید چمتو شو، لومړی پیل مو له منډې و خو ما فکر نه کولو چې دا منډه دې دومره اوږده وي تر دې چې زما سینه دې سوزش وکړي، په ډیرو ځایونو کې د کیناستو اراده مې وکړه خو د تیرې ورځې د درس چې د تمرین په اړه یې راته ویلی و را یاد به شو او بیا به مې د نورو ملگرو په منځ منځ کې منډې ته دوام ورکړ.

په منځ منځ کې مې ویل چې سلطانه دا ستا د وسې کار نه دی تا د ځان له پاره یو نا مناسب انتخاب کړی خو بیا به مې ویل نور هم زما په څېر دي او کومه ځانگړتیا نه لري زه باید خپل هدف ته دوام ورکړم او منډه کې وروسته نه شم.

دا به لومړی ځل و چې د پوځي دریشي نه زما دومره خولې په شنه سهار کې وبهیدلې، د زړه درزا مې هم ډیره وه او او ساه مې هم لنډه لنډه کېدله

خو يو وخت مې چې ځان ته فکر شو نو زه وروستی برخه کې په منډه وم او د شا له خوا مې يوه خطرناکه لغته وخورله چې همداسې په ډاگه ميدان پرمخ ولويدم خو که لاسونه مې لومړی په ځمکه نه وای لگولي خدای خبر که دې اوس زما مخ او پوزه په دې ډول پاتې وى.

په کوچني توب کې به مې جگونه کړي و خو دومره سخته لغته مې کله نه وه خوړلې اوس يې هم چې را ياده کړم نو ملا کې مې يو درد وشي، د تمرين استاد را باندې يوه تيزه چغه وکړه او بيا پورته شوم او منډه مې کړه هغې چغې او پورته کړې ډنډې دومره وډار کړم چې دردونه مې هير شو او تر ټاکلي ځای ته د رسيدو له پاره مې منډې ته دوام ورکړ.

تر ټولو د حيرانتيا خبره لا دا چې هر سهار له خوبه را وينيدو سره باکه پاکه مې ږيره خريلى وى، د پاکستان په نظامي سسټم کې دا يو اصل دى چې پوځي او د پوځي اکاډمۍ محصل به ږيره خريي او وينسته به يې کم وي، زه به هم هر سهار را پاڅېدم او لومړی به مې ږيره پاکه له مخ لرې کوله او بيا به مې دريشي او بوتونونه په پنبو کول.

په قراره قراره ددې ټولو شيانو سره اشنا شوم هر سهار په شاړو کې منډې وهل، په چمن کې رغړيدل او د وسلو د استعمال چلونه او مهارتونه زده کول مې ورځنى فعاليت شو.

خو زه لکه خدای يو داسې کار ته پيدا کړى وم چې بايد دپاکستان له پاره يې تر سره کړم نو ځکه راته چانس برابر شو چې د سرحدي ځواکونو سره يو ځای شم، د سرحدي ځواکونو سره زما دنده مختلفه وه او هغه څه و چې زما زړه او ذهن ورسره بلد و او زما استادانو ما کې پيژندلي و.

د افغانستان د جهاد داستان

دلته تر یو وخت تیروولو وروسته پریکړه داسې شوه چې زه باید د یو څه وخت له پاره د پوځ د ځانگړې قطع سره په سپیشل فورس کې تیر کړم.

هم هغه و چې زه د پاکستان د پوځ د ځانگړې ډلې سره یو ځای شوم. دا هغه ځای و چې زه دلته په ډیر څه وپوهیدم ارمانې خبرې مې هیږې کړې او لکه له خوبه را وینې چې کړای شوم دلته مې عملي کار ته ملا باید تړلې وای، دلته زه د یو داسې ځانگړې کار له پاره چمتو کیدم چې وریکتوب کې یې ما په اړه چورتونه وهل.

دا هغه ډله وه چې ټوله پاملرنه یې په سیمه کې روان وضعیت ته وه او زه دخپلو مشرانو سره ډیرو مهمو مسایلو ته متوجې کیدلم.

دلته ما باید زدکړې وای چې د پاکستان له پاره د پاکستان له پولو د باندې څه کولای شم، څنگه د پاکستان اهداف له پولو د باندې تر لاسه کړم او څنگه حتی په پردي هیواد کې د خپل هیواد گټې خوندي کړم.

پوره اته کاله مې دلته تیر کړل؛ دا اته کاله ماته اتلس کاله وو، دلته راته یو هدف راکړل شو، دلته مې یو ارمان پیدا کړ چې د هغې له پاره مې باید کار کړی وی، دلته مې زده کړل چې تر هرڅه لومړی خپل هیواد دی او له هرې لارې چې کیږي زه به د خپل هیواد له پاره کار کوم.

له اته کلونو زدکړې وروسته زه بیرته باید خپل پخوانی دندې ته گرځېدلای وی، هغه مهارتونه چې په اته کلونو کې مې زده کړل باید هغه عملي کړم او له هغې گټه واخلم.

د شوروي خلاف جهاد او ورسره زما تړاو

د پاکستان او له پاکستانه د باندې چې د افغان جهاد په اړه خبرې کېږي نو د څو نورو ملگرو سره زما نوم يې په سر کې وي، افغان جهاد سره زما اړیکه ډیره ناڅاپي او د تمې خلاف وه په ۱۹۷۴ زېږديز کال کې د پاکستان او امریکا ترمنځ د استخباراتو او پوځي روزنې په برخو کې هوکړې وشوې او له ښه مرغه د خپلې وړتيا پر اساس د خپل حکومت له لورې امریکا ته وليږل شوم.

د پوځ د ځانگړې ډلې سره زما تگ زما له پاره ډير خوشالوونکی و، خو د زدکړو برخه مې بيا تر ټولو خطرناکه او ځانگړې وه.

زما نوم په داسې روزنيز پرگرام کې ليکل شوی و، چې هغوی په يو ملک کې د گډوډۍ رامنځ ته کولو او همدا ډول چاودنو کولو مهارتونه زده کړم.

دا دومره خطرناک کار و چې د زدکړو پر مهال څو څو ځل وډار شوم خو بيا به مې چې فکر کاوه چې دا زما هيواد ته ضرورت دی نو هرڅه مې زغمل، زما ډيره ليوالتيا او ځيرکتيا د امریکايانو له پاره ډيره د تعجب وړ وه ما هر يو درس ډير ښه زده کولو او چې کله به يواځې شوم نو د خپل درس په اړه به مې فکر کولو، په ډيره لږه موده کې زه ددې جوگه شوم

د افغانستان د جهاد داستان

چې یواځې په شلو دقیقو کې دې زه د کور په یوه ساده اشپزخانه کې د مالګې، بورې، د لوبښومینځلو پوډرو او نورو کورنیو توکو څخه یو داسې خطرناک بم جوړ کړم چې هغه دښمن ته غټ تاوان واپروي.

ددې ترڅنګ چې تر ټولو ډیر مهم و هغه د استخباراتي چلند اړوند زدکړې وې چې ما د امریکایي استادانو څخه تر لاسه کړې، هغه مهال زه نه پوهیدم چې له امریکا پاکستان ته له تګ وروسته به زه څه کوم، خو په اسلامي اصولو ځان برابرول، لمونځ او د دین اړوند په مهمو خبرو مې کار وکړ او بیا داسې وخت راغی چې امریکایي استادانو به له ما د دین اړوند پوښتنې کولې او ما یې ځواب ورکولو.

دا هغه مهال و چې په افغانستان کې د ۱۹۷۳ د جولای په ۱۷مه سردار داود خان د ظاهر شاه په نه موجودیت کې پر هغه کودتا وکړه، شاهي نظام یې ړنګ او د جمهوري نظام بنسټ یې کېښود.

سردار داود له دې وړاندې لا له شوروي سره اړیکې درلودې خو واک ته له رسېدو وروسته یې دغه اړیکې نورې هم غښتلې شوې او د مرستو او همکاریو په لړ کې خبره تر دې را ورسیده چې یو شمیر افغان محصلین شوروي ته د زدکړو له پاره لاړل او همدې سره د کمیونیستي افکارو را خورېدو پیل هم وشو.

د کابل پوهنتون او همدا ډول د کابل پول تخنیک پوهنتون کې دهغه استادانو او خوځښتونو خلاف تحرکات پیل شول چې د اسلامي نهضتونو

له افکارو یې رنگ اخیستی و، د کشمکشونو وروسته په ناڅاپي ډول په کابل پوهنتون کې د محصلینو د اسلامي فکارو درلودونکې ډلې مشر عبدالرحیم نیازی په مرموز ډول ووژل شو هم هغه و چې د هغه له جنازې څخه یو حرکت پیل شو. د سردار داود حکومت چې کله دهغه خوځښت د مخنیوي هڅه وکړه نو کابو د ۳۵ په شاوخوا کې یوه ډله چې استاد برهالدين رباني، گلبدین حکمتیار، احمدشاه مسعود په کې شامل وو پاکستان ته راغلل، استاد سیاف هم د دوی سره ملگری و خو هغه په لاره کې نیول شوی و او په زندان کې پروت و.

د پاکستان ډیر وفادار او په پاکستان مین ذوالفقار علي بټو نصیر الله بابر ته دنده وسپارله چې له افغانستانه راغلي دغه ډله منظمه کړي.

نصیر الله بابر د جماعت اسلامي د مشرانو په مرسته کابو ۶ میاشتې په صوبه سرحد کې وساتل او د یو تنظیم په جوړولو یې کار وکړ.

یوه ورځ راته نصیر الله بابر صیب وویل چې په یو تنظیم کې د افغانانو راتلول دومره سخت کار و لکه په ډنډ کې چې چینډښې راتلوي.

۱۹۷۳م کال د پاکستان له پاره ډیر ښه کال و، له څه مودې راهیسې مونږ که له یو لوري د هندوستان سره سختې خرابې اړیکې درلودې بل لوري مو تازه د پاکستان د ویش تجربه درلوده چې د هندوستان په مرسته بنگلديش له پاکستان جدا شو. که چیرې تر اوسه بنگلديش زمونږ سره وای نو مونږ په ډیره اسانۍ کولای شول چې هندوستان مهار کړو او په یوه

جذیره کې بند وساتو.

له بده مرغه د افغانستان د شاهي حکومت او بیا وروسته ورسره د داود خان د حکومت لاسونه ډیر پاکستان ته راگرځیدلي وو.

سردار داود د شوریانو په مرسته د پاکستان حالت یو ځل بیا له بحران سره مخ کول غوښتل، شوریانو سمندر ته لاره پیدا کول غوښتل، صدر داود غوښتل خپله پخوانۍ جغرافیه بیرته له مونږ وگرځوي او د ډیورنډ لاین په اړه یې نوې کشاله لا پسې ډیره تبلیغ کړه خو د خدای ج شکر چې دوی ټول په خپلو کړنو کې ناکام شول او پاکستان ته یې هیڅ ضرر ونه شو رسولای.

زمونږ د مخالفو دې دواړو حکومتونو سره هندوستان هم د خپلو شومو موخو له پاره دوی سره لاسونه یو کړي وو او د افغانستان خاوره یې زمونږ په خلاف استعمالول غوښتل.

خو ۱۹۷۴م کال کې معادله بیخي بدله شوه او په لومړي ځل زمونږ لاس ته هم داسې څه راغلل چې مونږ پرې خپل گاونډي هیواد کابو کولای شو او هغه د داود او کمیونزم په خلاف راپورته شوي ځوانان وو.

بهتو صیب ډیر زیات خوشاله و، هرڅو که دا یوه وړه ډله وه خو په لومړي ځل پاکستان په سیمه کې او دخپل گاونډي هیواد افغانستان خوږ رگ پیدا کړ، بهتو صاحب نصیر الله بابر ته ځانگړې دنده وسپارله چې هرڅه کیري باید له دې فرصت استفاده وکړو، په همدې ورځو شپو کې د داود

خان له لورې د پاکستان د سالمیت خلاف ډیر سازشونه شروع شوي وو او مونږ یې باید لاس لنډ کړی وی، که مو هغه مهال له دې فرصت گټه نه وی اخیستلای پاکستان به وخته اوس نړۍ په جغرافیه کې داسې نه و خو بس د خدای مرسته وه او د یو څو وطندوسته شخصیتونو شپه ورځې هلې ځلې وې چې له یو غټ خطر مو پاکستان دادی روغ جوړ تر تاسو را رسولای؛ اوس یو څه خلک را پورته کیږي او په مونږ تور پورې کوي چې مونږ د ترهگرو مرسته کوو او پاکستان مو پرږدي جنگ کې بنکيل کړه.

وروره زه باید ووايم دا کوم پردی جنگ نه و چې مونږ ورکې ور گډ شو بلکې دا د پاکستان جنگ وو او که هرڅه کیدلای مونږ باید د پاکستان د خونديتوب له پاره دا جنگ هم کړی وی او هم گټلای وی.

نصیر الله بابر چې یو ډیر وطند دوسته سړی و او ډیر لوی سوچونه او ارادې یې درلودې هغه بهتو صیب سره سلا مشوره وکړه چې له افغانستانه راغلیو ډلو ته چریکي جگړه ور زده کړو. سره له دې چې پوځ سره په ځینو برخو کې هغه زمانه کې د بهتو صیب اړیکې ښه نه وې خو دا چون د پاکستان د خوندي کولو خبره وه نو ځکه بهتو صیب پوځ په دې قضیه کې رادخل کړه، دا لومړی ځل و چې د پاکستان پوځ د افغانستان په اړه په یوه مسله کې را ښکیلیږي، د پوځ لوی درستیز هم د بهتو صیب خبره ومنله او په دې برخه کې یې د ځانگړې پالیسی جوړولو او کار کولو پلان ته تټیر ووااه.

لوی درستیز د پاکستان د ایس ایس جی قوماندان جنرال غلام محمد

ملک ته تلیفون وکړ او له هغه یې په دې برخه کې مرسته و غوښته.

دا مهال زه هم په پېښور کې د ایس ایس جی د پراشوت د څانګې مسوول وم، جنرال صیب ملک راته تلیفون وکړ ویل یې په لومړي ځل په یو داسې کار کې د مرستې غوښتنه درنه کوم چې نسلونه نسلونه به په تا بیا وویاړي.

ما ورته ویل: ښاغلي مشره ته امر وکړه زه د پاکستان له پاره څه کولای شم؟

جنرال: زمونږ حکومت او پوځ یو خطرناک کار ته لاس اچولای دی او دا پاکستان له پاره نهایت مهم دی ګني پاکستان له سختو ننگونو سره مخ دی.

ما بیا ورغبرګه کړه: حکم کوی څه کولای شم؟

جنرال: بابر صیب به تاسې سره اړیکه کې شي دهغه یو کار دی زه باور لرم چې ته دا کار په ډیره ښه طریقه کولای شي. ستا د پرمختګ له پاره دا نهایت مهم چانس دی نو د پاکستان او ځان له پاره ته دا پراجیک باید کامیاب کړي.

جنرال صیب راته دا هم وویل چې ته به د خپلې دندې په اړه چوپه خوله یې او نه باید څوک خبر شي چې ته څه کاره یې او څوک یې.

د جنرال صیب د خولې لفظونه اوس هم راته یاد دي ("But don't"

(disclose your identity over there, do it secretly)

جنرال صيب را باندي دا سپارښتنه هم وکړله چې هلته نه بايد په پوځي موټر يا لباس کې لاړ شم او ما هم د هغه د حکم تعميل وکړ او يو ستر مسووليت مې په خپلو اوږو بار وکتلو.

د شوروي له پاليسو په امريکا کې خبر شوی وم چې هغوی څه کول غواړي او همدا ډول د هندوستان او د افغانستان د کړنو او لاس وهنو په اړه مې ژر ژر استخباراتي راپورونه را وغوښتل او د قضيې هر اړخيز معلومات مې ځان ته راټول کړل.

زه په يواځې سر د خپل خدای په مرسته او د خپل گران هيواد پاکستان له پاره دې جنگ ته را ووتلم او په لومړۍ ورځ مې ځان سره پرېکړه وکړه چې زه به د پاکستان د دښمنانو پر وړاندې له هيڅ يوې لارې مخ نه گرځوم.

دا ملک مونږ ته خدای په نعمت کې راکړی او بنياد يې په کلمه توحيد ايښودل شوی؛ زه به پرېږنږدم چې د اسلام دغه قلعه دې سردار داود يا هندوستان ږنگه کړي.

په ۱۹۷۵م زيږديز کال کې مونږ دا چاره ډيره په لږه پيمانه پيل کړه او په لومړي کورس کې د نورو ډيرو سردار داود مخالفو افرادو سره گلبدين حکمتيار، احمدشاه مسعود او دين محمد هم شامل وو.

د افغانستان د جهاد داستان

دا لومړی کورس مونږ ډیر پټ تر سره کړه او له دې وروسته مونږ بیا په مختلفو برخو کې ځینې نور کورسونه هم له کابل راغلي ځوانانو ته ورکړل.

دا لړۍ ورو ورو پراخیدله نو له دې کبله یې دې برخې ته د پاکستان د پوځ دوه نور تکړه کسان هم ځانگړي کړل.

کرنل راز او میجر ظهیر صاحبانو په دې برخه کې ډیرې خواری وکړې او د سردار داود خلاف مو د مخالفې ډلې تقویت او پیاوړتیا له پاره شپه او ورځ په ځان یوه کړې وه.

هغه مهال که مونږ د افغانستان د حکومت خلاف له یو داسې تکتیک کار نه وی اخیستی نو کابل نه مجبورېدلو چې بهتو صیب ته د ملگرتیا لاس را اوږد کړي.

زمونږ د لومړنیو ترینگونو وروسته مو دغه ډلې د افغانستان ننګرهار ولایت ته ولیږلې او هغوی یو څو چریکي بریدونه ترسره کړل.

کله چې د سردار داود مغروره حکومت درک کړه چې که د پاکستان ضد توطیو لاس وا نه خلي نو ملک به یې ورته در به در کړو نو هم هغه و، چې د بهتو صیب سره یې اړیکه ونیوله او پاکستان ته د راتگ غوښتنه یې وکړه.

بهتو صیب ډیر د مشرقي روایاتو پابند سیاست مدار و، په بیلا بیلو برخو کې د افغانستان او پاکستان ترمنځ د اړیکو د پراخېدو او د ملگرتیا ژمنې وشوې هم هغه و چې بهتو صیب د افغانستان ضد کړنو د لاس اخیستو

سپارښتنه راته وکړه، خو مونږ چې نه غوښتل دا فرصت له لاسه ورکړو په ښکاره خو مو د افغان ځوانانو د جنگي زدکړو بهير ودرره خو زمونږ مسلسل اړیکې ورسره وې او په بيلا بيلو برخو کې مو دهغوی ملاتړ او تنظيم او تجهيز کولو.

مونږ نه غوښتل په لومړي ځل لاس ته راغلی فرصت له لاسه ورکړو، زمونږ د پوځ پلان دا و چې د سردار داود حکومت د ځپلو او هغوی پاکستان ته د راماتولو له پاره بايد دا څه په لاس کې ولرو، هم هغه و چې د لږلږ ځنډ سره سره دا لړۍ د ۱۹۸۷ د ډسمبر تر میاشتې را ورسیدله.

دا هغه وخت و چې سرو لښکرو په افغانستان مستقیم یرغل وکړ او خپل پوځ او مشاورین یې افغانستان ته را ولیږل او په ښکاره توگه هغوی د یو لوی جنگ او د اوږد مهالې ستراتیژۍ له پاره کار شروع کړ. د شوروي حکومت لا له پخوا ارادې څه نورې وې او هغوی نه غوښتل چې یواځې د افغانستان په جغرافیه بسنه وکړي، پاکستان د هغوی د راتلونو پلانونو یوه مهمه برخه وه او همدې له پاره یې د افغانستان له حکومت سره داسې وعدي کړې وې چې دوی به د پاکستان له ماتولو وروسته د افغانستان په نوم سیمې هغوی ته ور وسپاري.

هغوی ته معلوم نه وو چې دلته به په گوندو کېږي او د پاکستان په پاکې خاورې د قدم کېښودلو ارمان به یې پوره نه شي.

دا زمونږ خپل جنگ و:

زه غواړم لږه رڼا په دې واچوم چې دا زمونږ خپل جنگ وو مونږ د بل چا له پاره جنگ نه دی کړی مونږ ته معلومه وه چې که مونږ د ډیورنډ لاین هغې غاړې سرې لښکرې حصار نه شوې کړلای نو ډیر ژر به د پاکستان انجام هم د منځنۍ اسیا د هیوادونو په څېر د غلامۍ شي.

ځېنې خلک داسې فکر کوي چې مونږ گني د امریکې له پاره دا جنگ وکړ کوم وخت چې مونږ دا جگړه شروع کړې وه هغه مهال امریکا افغانستان له پاره هیڅ پرگرام نه درلود.

که یې درلودلای نو بیا یې ولې د نور محمد ترکی حکومت په رسمیت وپیژندلو تر دې چې پاکستان ته هم د امریکې له خوا وویل شول چې د افغانستان حکومت په رسمیت وپیژني.

زمونږ د پوځ نظر دا و چې د نور محمد ترکی حکومت ډیر کمزوری دی او عام ولسي ملاتړ نه لري نو پکار نه ده چې مونږ یې په رسمیت و پیژنو.

ما په خپله د جنرال ضیاالحق نه هغه وخت اوریدلي چې نه باید مونږ د نور محمد ترکی حکومت په رسمیت و پیژنو خو د امریکایانو تشویق او هڅونه وه چې مونږ د نور محمد ترکی حکومت په رسمیت و پیژندلو.

هغه مهال زه او زما نور ملگري په دې نظر و چې دا زمونږ د هيواد د بقا جنگ دی او که مونږ يې ونه کړو نو مونږ به هم سور سيلاب له ځانه سره واخلي.

زه ډير په ډاډه زړه وایم چې په ۷۸، ۷۹ او ۱۹۸۰ درې کلونو په دوران کې چې د شوروي له لښکرو سره څومره جنگونه شوي دي د ټولو بوج او مسوولیت د پاکستان په اوږو و، له افغانستانه راغلي قهریدلو ځوانانو ته مو د دویمې نړیوالې جگړې را پاتې ځینې وسلې او همدا ډول په دره کې مو د دوی له پاره وسلې را ونيولې، څومره جنگونه چې په دې وختونو کې شوي دي پاکستان تک تنها و او هیچا یې لاس نیوی نه دی کړی، دا خلک چې نن سبا په رسنیو کې پر پر غږیږي دوي چرته درک کولای شي چې هغه مهال مونږ په څومره سختو مشکلاتو کې د پاکستان له پاره جگړې ته دانگلي وو یا خو دا خلک هغه شرایط نه شي درک کولای او یا بیا د پاکستان سره مینه په زړه کې نه لري.

سره له دې چې په دې وخت کې په مونږ بیخي ډير له ستونزو سره مخ و خو نه چا لاس را کړی او نه هم چا مالي امداد دا یواځې زمونږ جنگ و چې د افغانستان او دهغوی د ملاتړو سره مو روان کړی و، حالات دومره خراب و چې مونږ د شوروي په خلاف د جنگیدونکو مجاهدینو له پاره د ډوډۍ او لباس غم هم نه شو خوړلی خو دا ډير ښه او ریښتیني خلک وو مونږ یې نه په عذابولو چې مرستې لږې دي که ډیرې بلکې لا مو هم هغوی تر احسان لاندې وو او په ډیره ښه توگه زمونږ کارونه پر مخ روان و.

امريکا دا سوچ هم نه شو کولای چې په افغانستان کې دې د جماهير شوروي په خبر يو سپر پاور هيواد ته ماته ورکړلای شي.

دغه مهال چې له امريکا کوم ماهرين راغلي وو هغوی په دې نظر و چې په ويت نام کې جگړه کله چې د شوروي له پاره د اوه سمندرونو وړ اخوا جگړه وه هغوی مات نه شول نو په خپل گاونډ افغانستان کې به يې څنگه مات کړو.

امريکايي ماهرينو چې په ويت نام کې يې له داسې خلکو ښه وهل خوړلي وو چې قدونه يې څلور فته او پنځه اينچه وو دا ورته نهايت سخت او له امکان لرې ښکاريدل چې دلته دې هغوی له شوروي لښکرو سره جگړه کې بری خپل کړي.

په ډيرو ناستو کې د پاکستان پوځ هغوی ته د قناعت ورکولو هڅه کړې خو يا خو لکه هغوی چې نه پوهيدل يا يې نه غوښتل. غوښتل يې ضرور خو په دې باور نه و چې گوندې دې جگړې ته په ورگډيدو به دوی بر لاسه شي خو دا د پاک پوځ د زړورو او وطن دوسته جنرالانو او مامورينو هلي ځلې وې چې يو لوی اوس خت جنگ يې د امريکا له پاره اسانه کړ.

اوس هم هغه امريکا را پاڅيږي مونږ ته وايي چې تاسو ترهگر پالي. جنرال پرويز مشرف ته مې يوه ورځ مخامخ وويل چې ته ولې امريکا ته نه وايي چې يو وخت ستا سو ضرورت و هر څه مو کول اوس چې زمونږ ضرورت دی ولې راته مخ کې دريږئ خو پرويز مشرف کې دا وړتيا نه وه چې د پاک

پوځ نه دفاع وکړي.

مونږ چې کله د امریکایي استازو سره د افغان مجاهدینو د جگړو راپورونه او پرمختګونه شریک کړل او دا چې دا مجاهدین څومره په جذبه جگړې ته دوام ورکوي امریکا پوی شوه چې د بخت ستوری یې بیدار شوی او ډیره ژر دا لوبه دهغوی په ګټه تمامېدلای شي نو هم هغه و چې امریکا د هر ډول مرستې په را کولو راضي شوه.

هغه مهال چې شوروي افغانستان ته را دننه شو مونږ خپلې اندیښنې امریکایانو سره شریکې کړې خو د امریکا ولسمشر جیمې کارټر له مونږ هیله وکړه چې نه دوی او نه هم پاکستان باید د افغانستان مسلې ته لمن ووهي. دا مهال امریکا د افغانستان په شمول یوه داسې سیاسي جغرافیه منلې وه چې واک یې د شوروي سره دی.

خو مونږ له پاره دا معادله بیا د منلو نه وه، که مونږ بې غمه کېدلی نو هلته ورځ تر بلې د هندوستان اثر او رسوخ مخ پر زیاتېدو و، د افغانستان پوځ او حکومت په پخو درېده او افغانستان کې اقتصادي پراختیا او سیاسي او پوځي ځواکمنتیا ددې لامل کیدله چې د دې سیمې په اړه په هره سیاسي معادله کې د پاکستان پر ځای افغانستان ته ځای ورکړل شي. پاکستان دومره ډیر چانسونه نه درلودل چې د نړۍ د سیاسي معادلو برخه ګرځیدلای وی نو ځکه که د امریکې د مشرانو خوښه وه او که نه مونږ باید دې جنګ ته داخل شوی وی.

د افغانستان د جهاد داستان

تر ټولو مهمه خبره لا دا چې مونږ هم هغه مهال د افغانستان سره په یو جنگ بنکيل و. هغوی د پښتنو او بلوڅو په پارولو سره پاکستان بې ثباتولو کولو او د مجاهدینو پاللو اور وزلو سره مونږ د افغانستان حکومت ته ښه درس او غبرت ورکولای شو، چې که تاسو زمونږ مخالفان د پاکستان د بې ثباته کولو له پاره په شا تپوئ نو ستاسو خوږ رگ مو هم پیدا کړی او په همدوی سره به ستاسو ریښې درپر بکړو چې تاریخونه به بیا دا معرکه یاده ساتي.

د امریکا حکومت په دې نظر و چې افغانستان کې لاس وهنه به د دې سبب شي چې د شوروي لښکرو ته بهانه په لاس ورشي او په اسلام اباد او بیا تر کراچۍ پورې د خپل واک مزي وغځوي.

له دې کبله دغه مهال مونږ مجبور و چې خپل کارونه خپله مخ ته یوسو او په پټه توگه د ایس ایس جی دوه سوه افسران د افغان مجاهدینو په روزنه کې برخه واخلي ددې له پاره مونږ ۱۲ تیمونه جوړ کړي وو، په دغه وخت کې مونږ تقریبا ۹۵ زره افغان مجاهدینو ته بیلابیل د جنگي زدکړو روزنه ورکړې وه او هغوی هم ډیر په ښه شان مخکې روان وو.

هغه کسانو ته چې مونږ ترینگونه ورکړل په هغوی کې امیر المومنین ملا عمر او شیخ اسامه بن لادن هم وو، چې دوی د افغان جهاد له پاره مونږ سره تریننگ شوي وو او پوځي روزنه یې زمونږ د همکارانو د سیوري لاندې لیدلې وه.

خو کله چې افغان مجاهدینو له هر لورې په شوروي لښکرو او افغان حکومت بریدونه پیل کړل او هغوی ته یې درد او تکلیف ورسوه نو د امریکا ولسمشر جیمي کارتر وویل د افغان مهاجرینو له پاره مونږ د پاکستان مرستې ته چمتو یو او څلوېښت میلیونه ډالره مرسته له پاکستان سره کوو.

کله چې لومړي ځل صدر کارتر د څلوېښت میلیونه ډالرو د راکړې خبره وکړه نو جنرال ضیالالحق ورته کړل: (Thank you very much, this is a handful of peanut, we don't need it “

« ډیره زیاته مننه! ستاسو له خاورو ډکو ممپلیو ته اړتیا نشته » دا د امریکا په ولسمشر غټ طنز و ځکه چې یو خو د جیمي کارتر ریاست د ممپلیو له کبله زیات مشهور و او بل خپله کارتر د ممپلیو یو لوی سوداگر هم و نو ضیالالحق ورته له همدې له پاره دا طنزیه جمله وکاروله.

« د یوې خبرې یادونه دلته ضروري بولم په لومړي سر کې زموږ د حکومت دومره کلکه اراده نه وه چې دوی به دوامداره افغان مجاهدینو ته ځای او روزنه ورکړي بلکې بهتو صیب خو یواځې غوښتل چې د سردار داود هغه ارادې شنډې کړي چې د پاکستان د تقسیم له پاره یې لرلې.

بهتو صیب لومړیو کې گڼله چې دوی به له دې لارې په سردار داود فشار راوړي او هغوی به راضي کړي چې له پاکستانه په کرار کیني خو کله چې پاک پوځ په دې کې شریک کړای شو نو زموږ ملگرو میاشتي میاشتي کار

وګر چې څنگه له دې فرصته د یوې اوږدې مودې له پاره ګټه واخلي او هم هغه و چې مونږ په خپلو موخو کې تر ډیره بریالی شو خو له بده مرغه بیا زمونږ ځینو جنرالانو مونږ ته مشکلات جوړ کړل.»

کله چې په لومړیو وختونو کې روزل شویو مجاهدینو بریالی بریدونه وکړل او د کابل دننه او د افغانستان په یو شمېر ولایتونو کې د سپارل شوي پلان سره سم پاڅونونه او بغاوتونه پیل کړل نو امریکا محسوسه کړه چې په افغانستان کې د شوروي پر وړاندې کومه معجزه کېدونکې ده.

دا هغه ورځې وې چې ما د خپلو زحمتونو ثمره په خپلو سترګو لیدله، دا به څومره د خوشالی خبره وه ما له پاره چې ما د زدکړو مهارتونو نتیجه په خپلو سترګو لیدله او دا هغه ځای و چې له ځان سره به می ویل همدې کارونو له پاره زه خدای پاک پاکستان کې پیدا کړی وم.

دا دعوه ما ځکه کوله چې لومړی ځل د پوځ په استازیتوب په دې جګړه کې رول ماته را سپارلی شوی و او زما کارونه ډیر ښه مخ ته روان وو.

د افغانستان جهاد په اړه د امریکا او پاکستان ترمنځ د خبرو اترو دا لړۍ همداسې روانه وه چې د جیمي کارټر د ولسمشرۍ دوره هم پوره شوه او ریګن د امریکا د نوي ولسمشر په توګه واک ته ورسید له یو تفصیلي راپور او ارزونې وروسته ولسمشر ریګن خپل مشاور او د سي ای ای مشر ویلیام کیسي پاکستان ته را ولیږل، هغوی مونږ ته د هر ډول مرستو وړاندیز وکړ او زیاته یې کړه چې د هر ډول همکارۍ له پاره امریکا تاسو

سره ده، خو جنرال ضیالاحق په ډیر میرانه ځواب ورکړ چې روان بهیر چې څنگه روان دی همداسې یې پریردئ او تاسو په کې هیڅ مداخله مه کوئ مونږ پوهیږو چې څه وکړو، ضیالاحق دا هم ورته وویل چې که زمونږ په کارونو کې تاسو ته کوم مشکل ښکاري نو تاسو راته لارښوونه وکړئ باقي د پاکستان پوځ هرڅه مخ ته په سمه توګه وړي.

افغان مجاهدین، بهتو او د سردار داود ملاقات

افغان حکومت په ۱۹۴۶ کال کې د ډیورنډ لاین په اړه برتانوي حکومت ته خپل تحفظات وړاندې کړل خو د کانگرس له خوا په دې تړاو کلک غبرگون رامنځ ته شو افغانستان ته یې گواښونه هم وکړل.

په هندوستان کې د عبوري حکومت جوړېدو سره سم چې د بهرنیو چارو د سمبالښت له پاره په کې جواهر لال نهرو وټاکل شوی و.

نهرو د افغانستان د حکومت ادعا رد کړه او زیاته یې کړه چې که په تاریخي مسایلو کې بوختیږو نو افغانستان مجبور دی چې یوه لویه اندازه نوره ځمکه هم له لاسه ورکړي.

خو د پښتونخوا اړوند د ریفرنډم وروسته د هندوستانی حکومت فکر او نظر بدل شو او د افغانانو د فکر او داعیې پلوی ته یې ملا وتړله چې ورسره سم په پاکستان کې د دوی لاس وهنې زور واخیست او په صوبه سرحد کې د قومي خوځښتونو یې تازه جوړشوي پاکستان ته د مشکلاتو د جوړولو هڅې شروع کړې تر دې چې په ۱۹۴۸ کې د اګست ۳۱ د کابل حکومت له خوا د پښتونستان ورځ وټاکل شوه چې په لویه کچه به یې لمانځه کیدله.

همدا ډول د کابل په منځ کې د پښتونستان په نوم یو څلور لاری ونوموه چې د پښتونستان جنډه به پرې هسکه وه. یواځې دا نه په ۱۹۵۵ د مارچ په ۳۰ په کابل کې د ټولو سفارتي اصولو په خلاف د پاکستان په سفارت حمله وکړای شوه او هلته یې د پښتونستان جنډه ولگوله.

خو کله چې سردار داود واک په لاس کې واخیست په پاکستان کې ددغه هیواد لاس وهنې نورې هم زیاتې شوې. اصلا افغانان خپله نه و بلکې تر شا یې روسیه او هندوستان و چې پاکستان کې لاس وهنو ته یې هڅول.

داود خان فکر کولو چې د بنگلاديش په څېر به دوی هم وکولای شي چې صوبه سرحد له پاکستانه جدا کړي او د هندوستان مشوره هم ورته دا وه چې د بنگلاديش په څېر به صوبه سرحد هم له پاکستانه جدا شي او دوی به په خپلو خرابو نیتونو کې بریالی شي.

خو دوی ډیر ژر د شکست سره مخ شول د وخت په تېرېدو سره داود خان هم پوی شو چې روسیه او هندوستان هغه ډول نه غواړي څنگه چې افغانان د صوبه سرحد په اړه فکر کوي.

همدا ډول له بل لوري د سردار داود خان خلاف پاکستان ته را هجرت شوي ځوانان هم په بریدونو کې مخکې روان و او سردار داود خان ته یې د خپل موجودیت احساس ورکړی و.

کله چې مې لومړی ملاقات د هغه مهال د کورنیو چارو له وزیر نصیر الله بابر سره وشو.

هغه د ځينو نورو سپارښتنو ترڅنګ له ما دا هيله هم وکړه چې دې برخې ته ځانګړې پاملرنه وکړم ځکه چې ذوالفقار علي بهتو په دې اړه ډير جدي دی او هرڅومره چې کيدلای شي علاقه لري سردار داود ته داسې څه وربکاره کړي چې له کبله يې هغه له پاکستانه مخ وگرځوي.

يعنې د بهتو صيب په فکر دا يو مهالنۍ کار و چې بايد ترسره شوی وی او هم هغسې وشو.

مونږ ډير ژر افغان حکومت دې ته چمتو کړ چې پاکستان سره خبرو ته کيني او دپاکستان ضد کړنو نه لاس واخلي. بهتو صيب په دې برخه کې د نظامي فشار ترڅنګ د ايراني حکومت نه هم همکاري وغوښته چې افغانستان پاکستان سره ګډې مفاهمې ته وهڅوي.

سردار داود چې د شوروي څخه ناهيلی شوی و او تازه تازه يې په شوروي کې د بيرژنيف سره په يوه رسمي ناسته کې اړیکې هم خرابې شوې وې دا يې ښه فرصت و باله او پاکستان ته د نږدې کېدو لاس يې را وړد کړ.

بهتو صيب د ۱۹۷۶ کال د جون له ۷ مې تر ۱۱ مې نيټې پورې په يو رسمي سفر کابل ته لاړ او هلته يې د حکومت سره د دواړو هيوادونو په اړیکو او همکاريو بحثونه وکړل.

او هغه فرصتونه چې په دواړو هيوادونو کې و له هغې په ګټې اخيستني سره د دواړو هيوادونو ترمنځ د تعلقاتو يو داسې فصل پرانيستل کيده چې د دواړو ملکونو په خیر و.

تر دې پورې چې د دواړو ملکونو ترمنځ د هوايي تگ راتگ د بندو شويو لارو د خلاصون هوکړه هم وشوه.

له هغې وروسته په ۱۹۷۷ کال اکتوبر میاشت کې جنرال ضیالالحق هم کابل ته لاړه او په حقیقت کې د بهتو صیب له خوا د افغان حکومت را ناراضه شوي مجاهدینو اړوند پیغام رسول او پوځي همکاريو وړاندیز و چې ضالالحق باید د افغانستان حکومت ته ورکړی وی.

په پاکستان کې د سردار داود خان په خلاف را مهاجر شويو ځوانانو باندې د محدودیتونو د وضع کولو او هغوی سردار داود ته په تحویل او یا له پاکستانه په ویستلو هم خبرې ډیرې مثبتې خوا ته روانې وې.

د ضیالالحق له دورې وروسته ټاکل شوې وه چې سردار داود هم راشي نو یوه ورځ راته بابر صیب ویل چې سلطانه! ستا مننه چې مهم وخت کې دې یوه مهمه دنده پر مخ یوړله خو د بهتو صیب خواهش دی چې دا لړۍ مونږ همدلته نوره بس کړو مونږ د جمعیت اسلامي د مشرانو سره خبرې کړي هغوی به له کابل د راغلیو ځوانانو سره خبرې اترې وکړي چې یایې بیرته خپل هیواد او یا یې هم داودخان سره خبرو کولو ته چمتو کړي.

تر دا مهاله چې په دې برخه کې تر نورو ادارو حکومت ډیر فعال و مونږ هم څه نه شو ویلی چې څه وکړو او څه به کوو خو د یو وخت له پاره مو د مجاهدینو د روزنې لړۍ ودروله خو زړه مې ناقراره وه او داسې مې انگیرله چې د مجاهدینو د روزنې لړۍ نه باید وځنډول شي.

د افغانستان د جهاد داستان

شخصاً زما وخت ناوخت افغان مجاهدینو سره ملاقاتونه کیدل او سلا مشورې مو سره کولې خو په رسمي توگه د حکومت له لورې مونږ ته ددې لړۍ د بندولو سپارښتنه شوې وه.

کابل ته له دورې وروسته د افغان مجاهدینو په اړه د پاکستانی پوځ رول زیات شو او د صدر داود د مړینې او د نور محمد ترکی د واکمن کیدو سره سم مونږ بیرته خپل کار ته دوام ورکړ او ډیر په شدت مو کار شروع کړ.

جنرال ضیاالحق نورمحمد ترکی ته چې د شوروي اتحاد له خوا د استاد لقب هم ورکړل شوی و یو خط ولیږلو او د مبارکۍ ترڅنګ یې گاونډیو هیوادونو ترمنځ د ښو اړیکو غوښتنو هیله هم څرگنده کړه خو داسې د خوبنې وړ ځواب مو ترلاسه نه کړ.

د بې طرفه هیوادونو په کانفرانس چې د کیوبا په هوانا ښار کې جوړ شوی و د نورمحمد ترکی او جنرال ضیاالحق ترمنځ یو ځانگړی ملاقات هم وشو.

ضیا صیب له راستنېدو وروسته وویل چې ترکی هم د شوروي په موگي مست دی او د صوبه سرحد د مسلې نه نه تیرېږي.

که یو طرف افغان حکومت د شوروي اتحاد او هندوستان په لمسون پاکستان کې لاس وهنې ته زور ورکړی و بل لورې پاکستان ته را مهاجر شوي مجاهدینو ډله هم پراخیدله.

یو مهال مونږ ته ضرورت پیدا شو چې د مجاهدینو له خوا یو مهم پیغام کابل کې موجودو نورو مجاهدینو ته ورسوو، هغه مهال زمونږ لاسونه

دومره اورېده نه و نو ښه و یو هلکی چې صوبه سرحد کې د پوهنتون استاد و او مونږ سره په یو بل پراجیک کې کار کوونکی و د هغه کابل کې ځینو کسانو سره خاص اړیکې وې او باور پرې نه کیدلو چې د څه له پاره تللی بلکې هغه وخت به له صوبه سرحد نه ډیر شاعران او لیکوالان تلل او دا به اکثر هغه کسان و چې د پښتونستان خبره یې کوله او د افغانستان د قبایلو وزارت به په دوی سرمایه گذاري کوله.

ځوانکي زموږ پیغام تر خاصو کسانو رسولای و پاکستان ته د راغلیو مشرانو د خاصو سپارښتنو یوه نقشه له هغوی سره شریکه کړای شوه.

په یو هیواد کې د گډوډۍ جوړولو هغه تجربه چې ما یې په اړه امریکا کې زده کړې کړې وې وخت را رسیدلای و چې باید همدلته مو باید عملي کړی وی. دا زما شخصي کار نه و بلکې د پاکستان د سالمیت له پاره مو باید دا کار کړی وی اوس به خلک وايي چې د پاکستان پوځ دا وکړل او هغه یې وکړل خو دا ډیره گرانه ده چې دوی درک کړي هغه مهال مونږ ته د څه کولو ضرورت و.

دغه گډوډي رامنځ ته کول که څه هم دومره ډیر لوی نه و چې د کمیونیستانو حکومت دې پرې له منځه لاړ شي خو په خپله د شوروي اتحاد او دافغان حکومت ترمنځ د ناباوريو او د ستونزو د زیاتېدو پر سر مونږ ته د اغیز اچوونکي کار فرصتونه ورځ تر بله زیاتېدل.

د حفیظ الله امین د وژلو او کابل ته د شوروي لښکرو په را دننه کیدو

د افغانستان د جهاد داستان

زمونږ هغه خوب رينستيا شو چې په افغانستان کې د يو سراسري شورش او بغاوت ته لاره هواره شي.

دا هغه مهال و چې د صدر ريگن له خوا پاکستان سره د زياتو مالي مرستو ژمنې هم شوې وې او عملي لړۍ يې هم شروع شوې وې.

زه ذوالفقار علي بهتو ته په ډير احترام قايل يم هغې د پاکستان له پاره د يو لوی کار بنسټ کيښود په هغه مهال کې مې يوه ورځ نورو ملگرو ته وويل کاش بهتو صيب دا هرڅه په خپلو سترگو ليدلای وای چې څنگه د پاکستان يو دښمن هيواد د پاک پوځ د زرورو افسرانو د زحمتونو په بدل کې د پاکستان په يو ژغورونکي جغرافيه بدل شوی دی.

افغان جهاد او د امریکا مرستې

په اتيايمه لسيزه کې د پخوا په نسبت د امریکا مرستې او کومکونه له پاکستان سره دومره زيات شول چې مونږ هم حيران شو چې امریکا او دومره مهرباني؟

سره له دې چې ما د امریکایانو سره ډیر ترينگونه اخیستي و خو ډیرې خبرې داسې وې چې یواځې د مشرانو سره وې او مونږ هغه څه کول چې د مشرانو له خوا یې راته سپارښتنه کېدله.

زه او ما سره د آی ایس آی کابو له ۲ سوه زیاتو لوړ رتبه افسرانو د هلالی جنډې د هسکې ساتلو له پاره مسلسل قرباني ورکوله او په ډیره ایماندارۍ مو خپلې چارې مخ ته وړلې.

زمونږ دملگرو له زړه دغې کار په افغان مجاهدینو کې یوه داسې شور او ولوله پیدا کړې وه چې د امریکا ولسمشرانو جیمی کارتر او صدر ریګن به یې تل صفتونه کول.

یوه شپه جنرال صیب ضیاالحق مونږ څو لوړرتبه نظامي افسران ماښامنی ته میلمانه کړي و د ضیاصیب لخوا همدا خبره وشوه چې کارتر او ریګن وایي افغان مجاهدین د اسلام ریښتیني ساتونکي دي.

په دې سره اول ضیا صیب او بیا ټولو حاضرینو ښه شیبه وخنډل.

ما چې په امریکا کې د یو څه وخت له پاره زدکړې کړې وې او لگ ډیر د هغوی خلکو په کار او تکتیک پوهیدم دومره زیاته مهرباني د پوښتنې وړ وه.

کله به مو چې د ځینو کارونو په اړه د مسوولو افسرانو ترمنځ جلسه کوله نو د امریکا په اړه بحث به خامخا کیده.

په اتیایمه لسيزه کې پاکستان د نړۍ د اسلام فکره ډلو د تگ راتگ په یو مهم مرکز بدل شو. زیات عربان او د نورو اسلامي هیوادونو نه به میلمانه راتلل او لیدو کاتو ترڅنګ به د اسلام اباد په هوټلونو کې دیره و. د عربانو په دغه منځ کې شیخ عبدالله عزام او شیخ اسلامه بن لادن هم راغلل چې هغوی د هوټلونو پرځای نیغ د مجاهدینو سره د اوسیدو پریکړه وکړه.

شیخ اسامه زما په څو ترینګونو کې گډون کړی د سعودي عربستان په اړه د هغه افکار عجیب او ماته یو ډول ډار تری کیده ځکه چې د امریکایانو سره یې هم ښه پالنه خو بیا زمونږ نور همکاران ډیر بوخت شول.

په دغه مهال کې د مجاهدینو له پاره پرمختللي وسلې، وسایل او مالي مرستې هم ورځ تر بلې ډیر بدلې او ستینګر مزایلونه هم د افغان مجاهدینو له پاره پاکستان ته را رسیدلي وو، چې زمونږ د کار په لاس ښه کولو او پراجیکونو په کامیابولو کې یې ډیر اغیز درلود.

په خپله افغان مجاهدین هم دغو مرستو ته ډیر خوشاله و، ماته یوه کیسه

را ياده شوه په ۱۹۸۶ کال خبره ده، د امریکا د پارلمان يو غړی چې د افغان جهاد په ملاتړ او حامی يې زيات شهرت درلود چارلي ولسن پاکستان ته راغلی و، په اسلام اباد کې له ملاقات او مهمو رسمي جلسو وروسته يې له ما هيله وکړه چې يورونيز کمپ ته يې له ځان سره يوسم.

په هغې ورځ مونږ د ميزايونو په اړه ځانگړی درس درلود چې ولسن هم راسره په کې حاضر و.

د اميرگل باچا په نوم يو ځوان کمانډر د ترينينگ پر مهال د ستينگر ميزايل په کتلو سره هغه په غيږ کې واخيست او د خوشالی رقصونه يې شروع کړل. چغې يې وهلې او کله به يې ميزايل مچې کړ او کله به يې مونږ ته را وکتل.

چارلي ولسن راته کړل چې غواړي له دې زلمي سره خبرې وکړي، ما اميرگل باچا ته غږ کړ، په هلکه دلته راشه!

ولسن وويل له ده وپوښته چې په دې مرسته خوشاله دی؟

ما د چارلي ولسن پوښتنه له اميرگل باچا سره شريکه کړه، هغه سر د انکار په توگه و خوځوه.

اميرگل باچا ويل چې امام صيب ده ته ووايه چې زه په دې مرسته نه يم خوشاله.

ما چې د اميرگل باچا خبره ولسن ته ترجمه کړه هغه حيرانه شو چې ولې؟

ما د ولسن خبره اميرگل ته ترجمه کړه، اميرگل وويل چې دا له ځمکې ويشتل کيږي خو مونږ نه شو کولای چې په دې سره د شوروي الوتکې پرې وولو او

د افغانستان د جهاد داستان

ترڅو پورې چې مونږ د شوروي الوتکې او جهازونه را ګوزار نه کړو په دې زمونږ کار نه کېږي.

چارلي ولسن چې کله د اميرگل باچا خبره واوریده يو دم په خپل ځای کې ودرید ماته يې کړل:

"Col. he has given me a big slap on my face,I will go back and get him stinger":

(اميرگل خو زما په مخ ښه خپيره راکړه زه ځم او دې له پاره ستينگر ميزايل راوړم.)

چارلي ولسن ريښتيا هم بيا ډير په لږ وخت کې افغان مجاهدينو له پاره ستينگر ميزايل راوړل.

يوه خبره چې مونږ يې د امريکا په همکارۍ تل شکمن کولو او د يو باوري دوست په سترگه مو ورته نه شو کتلاى هغه مونږ سره د دوى چلبازي وه.

زما اکثره ملگرو به ويل ولې امريکايان مونږ ته له مصر او نورو ځايونو څخه روسي او چينايي وسلې اخلي او مخامخ خپلې وسلې نه راکوي شايد امريکا په مونږ باندې کارونه کول غوښتل او خپله يې نه غوښتل چې په جگړه کې مخامخ له روسيې سره ښکيل شي.

خير په امريکا کې د چارلي ولسن لابي او دلته زمونږ کار د دې سبب شول چې په ورکړل شويو وسلو او ميزايلونو د شوروي په ماته کې له مونږ سره همکاري وکړي او دا لړۍ چټکه کړي.

چینوا معاهده، ضیالحق او افغان جهاد

ویل کیږي چې په سیاست کې همیشنی دوست او همیشنی دښمن نه وي دا بیخي سمه خبره ده کله چې د یو هیواد گټې مطرح وي او د ملک د بقا مسله وي هلته باید او باید دوستي او دښمني د خپلو گټو پر اساس تعریف کړای شي، له بده مرغه د ذولفقار علي بهتو د حکومت په ورستیو وختونو کې زموږ دملک بهرنی سیاست یوې بلې خوا ته په تلو شو، د پپیل پارټی د مشرانو ترمنځ داسې نظریاتو ځای و نیولو چې هغوی له هغه خطه په اوبنتو شو کوم چې زموږ د پوځي قیادت او د امریکا ترمنځ یوه مشترکه لاره ټاکل شوې وه.

هر څو که هغه مهال د سیاسي مسایلو او ادلون بدلون سره څه سر و کار نه و خو راته یاد شي چې بهتو صاحب پارلمان ته په خپله وینا کې د سپین فیل (امریکه) په اړه توندې څرگندونې وکړې او زیاته یې کړه چې سپین فیل ورڅخه خفه دی، په همدې غونډه کې یې د خپل بهرني سیاست اړوند ځینې خبرې هم کړې وې خو تر ټولو د ټینگار نکته یې د پاکستان او امریکا ترمنځ رامنځ ته شوې نظریاتي فاصله وه.

په دې شرایطو کې د پاکستان دننه سیاسي خرج و مرج او په پوځ باندي نیوکې او د پوځي چارواکو د بې وخته ادلون بدلون نغاړې هم د پپیل

د افغانستان د جهاد داستان

پارټي او حكومتي چارواكو له خوا و غږول شوې چې دا سراسر زمونږ په تاوان وي، د پاكستان حكومت بايد تر يوې مودې صبر كړي وي چې په سيمه او نړۍ كې څه رامنځ ته كېدونكي دي له هغې وروسته مونږ كولاى شو چې د خپل هيواد او همدا ډول د خپل هيواد د گټو په اړه په سره سينه يوه پر بڼه وكړو.

د ۱۹۷۷ م كال د جولاي په ۵ نيټه د پوځي قيادت پر بڼه دا شوه چې پيپل پارټي نه حكومت په لاس كې واخلي او د پاكستان د آيين د ځينو مادو په تعطيل سره تر يوه وخته پورې پوځ د ملك چارې پر مخ يوسي.

د دغې پوځي کودتا په پايله كې جنرال ضالحق د واك چارې په لاس كې واخيستي او بيا د وخت په تېرېدو ريفرنډم هم وشو او په دې توگه د ضيا صيب په حق كې د صدارت پر بڼه وشوه.

دا د افغان جهاد ډير بهترين دور و او ضيا صيب وکولای شول چې په ډيره ميړانه پاكستان له ټولو خطراتو څخه را بهر كړي او دخپلو لويو اهدافو له پاره د نړيوالو قوتونو په ملگرتيا په سيمه او نړۍ كې د پاكستان له پاره يو نوى ځاى پيدا كړي.

دا ځكه ضروري و چې زمونږ دښمن هيواد هندوستان د افغان حكومتونو په ملگرتيا په بلوچستان كې مونږ ته د اور بوزغلي كولو په كوښښ كې و، بلخوا روسيه هم د هندوستان په طرف وه او په داسې حالاتو كې د بهتو صيب په څېر پريكړه كول نه يواځې پاكستان يواځې كول وو بلکې د

بلاگانو خولې ته یې اچول وو.

صدر ضیالاحق په هره غونډه هره ناسته کې د افغان جهاد له پاره نه سترې کېدونکې هڅې وکړې او کابو ۸ کاله هڅو او کار وروسته ضیا صیب په مجاهدینو کې داسې یو ځای پیدا کړ چې افغان مجاهدینو د خپل یو مشر او خواخوږي په توګه ګڼلو، جهادي مشرانو به له ضیا صیب سره مشورې کولې او ده به هم په خپلو خاصو ناستو کې هغوی ته ضیا ورکولو.

یوه بله خبره مې چې له یاده ونه وځي رچرډ ویلسن او دهغه د ملي امنیت مشاور هنري مکسنجر هم په دې ډیر زور راوړلو چې د اشتراکیت او لادنیت پر وړاندې یواځینې سپر هغه دیني او اسلامي نظام کیدلای شي او د ضیا صیب هم همدا خیال وو، هم هغه و چې ضیا صیب د مذهبي ګوندونو په ملاتړ په پاکستان کې هم د اسلامي نظام د رامنځته کولو وړاندیز وکړ او ددې کار له پاره یې پوره هلې ځلې وکړې.

ضیا صیب له ۱۹۷۷ د جولایي له ۵ مې تر د جینوا د معاهدې افغان جهاد سره دومره نږدې پاتې شو چې دا د افغانانو د بابا په نوم مشهور شو او کله چې د الوتکې د چاودنې پیښه رامنځ ته شوه ما خپله کتلي چې افغان کمانډرانو او مجاهدینو په سرو سترګو ضیا صیب پسې ژړلي دي .

ضیا صیب زمونږ ملګرو ته د هر ډول همکارۍ راکولو ډاډ راکړی و او حوصله یې راکوله چې کله لږه نوره سختۍ هم وګالو پاکستان له یو مشکل وخت نه وباسو او بیا به په دې سیمه زمونږ د بیرغ واکمني وي.

د افغانستان د جهاد داستان

ضياالحق صيب له کودتا پوره اته کاله وروسته خپله وفا پوره کړه او په پاکستان کې د ټاکنو له پاره يې اعلان وکړ خو بيا هم ځينې سياسي ډلو مخالفت وکړ او په دې سره سياسي کړکيچ لا پسې زيات شو.

خو د ټاکنو په پايله کې سياسي قيادت د محمد خان جنيجو د لومړي وزير په توگه وټاکل شو، محمد خان جنيجو د ايوب خان په وخت کې هم حکومت سره د مواصلاتو د وزير په توگه کار کړی و، ضياصاحب داسې گڼله چې نوموړی به له دسره ډير هم فکړه وي او په دې توگه به پاتې کارونه سم مخ ته لاړ شي خو داسې ونه شول او د ځينو نورو مسايلو ترڅنگ د جينوا معاهدې په اړه د دواړو ترمنځ شديد اختلافات رامنځ ته شول.

زه چې وایم امریکا له مونږ سره تل جفا کړې او مونږ يې تل په خپلو کې په جنگ اچولي يو نو دلته وایم کنه چې ډير ژر د امریکا سياسي قيادت د محمد خان جنيجو سره خپل روابط پاڅه کړل او له هغه يې د جينوا معاهدې په اړه همکاري وغوښتله.

ضيا صيب د جينوا معاهدې سره جوړ نه و، هغه نه غوښتل چې د دومره لوی بری نه وړاندې په داسې شکل مونږ دې جنگ نه په شا شو چې اتيا سلنه د گټې پریکړه يې زمونږ په حق کې کيدله.

ضيا صيب نه غوښتل چې د جينوا معاهده دې د افغان جهاد لاسته راوړي ثمره ضايع کړي بلکې هغه وخت د پاکستان پوځي قيادت نظر دا و چې

قيادت بايد جهادي ډلو ته وسپارل شي خو داسې ښکارېده چې امريکا له دې سره جوړه نه وه، او د امريکا له پاره دا مهمه وه چې د جنيوا معاهده لاسليک شي او په هغې کې د پاکستان موجوديت هم يې ضروري گڼلو. هغه وخت هم زمونږ دا خيال و چې ددغې معاهدې په امضا سره امريکا پاکستان بدنامول غواړي او خپلو نورو مقاصدو ته رسيدو له پاره په يو داسې کار لاس پورې کوي. خو بدقسمتي دا وه چې مونږ سره چا لومړي لاس معلومات نه شريکول او بل مونږ هم دا د ځان له پاره غوره گڼلې وه چې څه کيدونکي دي بس مشران شته او هغوی پوهيږي چې څه وکړي مونږ خو د حکم تابع و او هغه څه مو بايد کړای وی چې را سپارل شوي و.

که د جنيوا معاهده هغه ډول شوی وای څنگه چې د پاکستان پوځي قيادت غوښتله نو زه باور لرم چې اوس به مونږ په افغانستان کې يو داسې ورور اسلامي هيواد درلودلای چې د پاکستان سلامتيا به په کې خوندي وي. ما په خپله د جهادي کمانډرانو او مشرانو نه اوريدلي و چې دوی به ويل مونږ د داود خان او د کميونيسټانو غونډې حکومتونه نه جوړوو چې په خلکو ظلمونه او غير اسلامي کارونو ته دروازې خلاصوي بلکې مونږ اسلامي نظام جوړوو د کوم له پاره چې مونږ وينې ورکړي دي او کلونه کلونه مو جگړې وکړې.

د جنيوا له معاهدې وروسته د پاک پوځ د مشرانو نظر دا و چې د وزير اعظم په توگه د خان محمد جنيجوپاتي کيدل نور د پاکستان له پاره مناسب نه دي، خو ډير وخت لا تېر نه و چې د ضيا صيب د الوتکې د

د افغانستان د جهاد داستان

چاودنې پېښه رامنځ ته شوه او په دې توگه افغان جهاد ته يوه غټه صدمه ورسیده، امریکا په خپل هدف کې بريالۍ شوه روسيه له افغانستانه خپل پوځونه وويستل، افغان مجاهدين خپل هدف ته ورسيدل او د نجيب حکومت يې نسکور کړ خو د جنيوا د معاهدې د امضا له کبله تر ټولو نه جبران کيدونکی تاوان پاکستان ته ورسيد او د کلونو کلونو خواری يې په اوبو لاهو شوې.

دا به تاريخ ياد ساتي چې خان محمد جنيجو افغان جهاد ته غټه ضربه ورسوله.

د روس له ماتې وروسته امریکا له افغانستانه سترگې واړولې او ټولې لانجې او ستونزې يې پاکستان ته پرېښودې چې پاکستان په کې خپل دوستان هم له لاسه ورکړل او په داخل د پاکستان کې هم بلا شې ستونزې وزېږېدلې. مجاهدين د يو اسلامي نظام په جوړولو کې پاتې راغلل، خپل منځي اختلافات ددې سبب شول چې د جهادي تنظيمونو سوچ د پاکستان په اړه خراب شي او د پاکستان مخالفو قوتونو ته د گوتې کېښودو ځای پيدا شو.

هغه ډول چې مونږ غوښتل د مجاهدينو حکومت هغسې جوړ نه شو، مونږ خو دا گڼله چې افغانستان به د پاکستان لکه د پنځمې صوبې په شکل وي مونږ به د يو ښه گاونډي هيواد په توگه له دې سيمې هر ډول گټه اخيستلای شو او دا جغرافيه به کله هم زمونږ په خلاف بيا استعماله نه شي او نه به هم د پاکستان دښمن دلته د پښې کېښودو د ځای پيدا کولو

جوگه شي خو دا هرڅه يو خوب شول او مونږ په تش میدان پاتې شوو.

مونږ ډير کوشش وکړ چې د جمعيت اسلامي او حزب اسلامي په مشرۍ افغانستان يو سياسي حکومت جوړ کړي خو ددوی ترمنځ اختلاف، جنگونو او شخړو مونږ په يو بل فکر مجبور کړو او دا مو د ځان له پاره يوه ښه لاره وبلله چې د طالبانو ملاتړ وکړو او يوه سيمه د ځان له پاره خوندي پيدا کړو.

هم هغه و چې د مجاهدينو ترمنځ له يو اوږد څو کلن جنگ وروسته طالبان دخلکو له پاره د سولې د فرشتو په توگه را پيدا شول او په ټول افغانستان يې قبضه وکړه او مونږ ته يې د پاکستان د خونديتوب يو نوی فرصت په لاس راکړ.

د طالبانو اسلامي امارت

افغان جهاد او ۳۵ مثالي ځوانان

د افغان جهاد د غورېدا ورځې وې، ورځ تر بلې به ښه خبرونه راتلل، روسي او کمبونسټي لښکرو ورځ تر بلې خپل مورال له لاسه ورکولو او افغان مجاهدينو پيش رفت کولو خو د مشرانو له خوا يوه ورځ د يو ضرور کار له پاره راوغوښتلای شوم.

کله کله به زه حيران شوم چې د ځينو دومره مهمو مسایلو باور ولې پر ما کيږي، خو بيا به مې چې خپل څنگ کې د آی ايس آی خپل وطن دوسته افسران ملگري وليدل چې ماسره به يې په ډيره ميرانه او مينه د پاکستان له پاره شپه ورځ کار کولو نو سر به مې له وياړه هسک شو او شکر به مو وکړ چې دومره يو د پاکستان له پاره جنگيږو او د پاکستان له پاره خوله تويوو، د افغانستان او نړۍ له گوډ گوډ څخه د راغليو مجاهدينو له پاره د پوځي لنډ مهاله او اوږدمهاله زدکړو دغه لړۍ مونږ ته په يو عشق بدله شوې وه، ځکه چې په دې کې مو په مستقيم ډول د پاکستان د بقا خوبونه ليدل او هغوی مجاهدينو به هم مونږ سره ډيره همکاري کوله او زمونږ مشورو او لار ښوونو ته به يې غوږ نيولو. نو زمونږ ددې دومره اعتماد او برياليتوب راز په همدې کې و چې دا جنگ مو د پاکستان له پاره مهم باله

او دلته ستر تیا مو زغمله.

د ۱۹۸۵ کال میلادي په اوږدو کې زموږ د ملگرو د راپورونو پر اساس موږ ډیر پرمختګ کړی د آی ایس آی او پاک ارمي د مشرانو دغه جلسه کې زما ډیره هیله دا وه چې زموږ په لاسته راوړنو او پرمختګونو به غږ یرو له موږ به شکر یه کیږي او شاباسی به راکولی کیږي.

داسې فکر راسره و چې هرڅه زموږ لاس کې دي او نږدې راتلونکي کې به لویه خوش خبري تر لاسه کړو، خو د مشرانو او پوځي چارواکو په دغه جلسه کې چې کومه اندیښنه را پورته کړای شوله له مایې هرڅه هیر کړل.

د آی ایس آی د یو اوږد څیړنیز راپور له مخې ورځ تر بلې په افغان مجاهدینو د نورو هیوادونو د استخباراتو او ایجنسیو اثر او روسوخ مخ پر زیاتېدو و، تر دې پورې چې د کره ثبوتونو سره دا روښانه شوې وه چې د افغان مجاهدینو د یو یو شمیر مشرانو له خوا په ښکاره د آی ایس آی د افسرانو مخالفت کیدلو، د هغوی له لارښوونو سرغړونه کیدله او په ورسپارل شویو نقشو عمل نه کیده.

په دې راپور کې دا هم راغلي و چې ځینې جهادي کمانډران په پاکستان بد گمانه شوي او فکر کوي چې هر څه د امریکا له خوا دوی ته ورکول کیږي او آی ایس آی په ورکړل شویو مرستو کې خورده بورده کوي نو له دې کبله د ځینو هغوی پام یې بل خوا اوښتی دی.

د افغانستان د جهاد داستان

د آی آی آی هغه افسرانو چې د امریکایي مشاورینو تر نظارت لاندې یې افغان مجاهدینو سره کار کولو خپلو راپورونو کې ويلي و چې ورځ تر بلې د امریکایي ایجنسیو اړیکې افغان مجاهدینو سره ښه کیږي.

خوا د ایران اسلامي جمهوریت له لورې هم افغان مجاهدینو سره د مرستو لړۍ پراخه شوې وه، انگلیس، فرانسه او جرمني هم روابط مضبوط کړي و.

د استاد سیاف له خوا عربانو سره ډیر ښه کمونیکیشن شوی و او مرستو یوه لویه برخه د جلال الدین حقاني د دفتر او استاد سیاف د دفتر له خوا تر لاسه کېدلې او دا هغه څه و چې مونږ ته خواشینونکي وو.

په جلسه کې د اکثره مشرانو رایه دا وه چې د افغان جهاد دنگرانۍ مشري باید تل د پاکستان لاس کې وي او بل هرڅوک که دې میدان ته راګډېږي نو باید د پاکستان له لارې خپل کارونه مخ ته یوسي.

د یو اوږد میتینګ او بحثونو وروستو ماته یوه نوې نقشه په لاس کې را وسپارل شوه.

مشرانو غوښتل چې زه د پنځوسو په شاوخوا کې نوی کمانډران ټرینګ کړم، ددغو کسانو ځانګړتیاوې هم را وښودل شوې، دوی باید د عصري زدکړو پر ځای دیني زدکړې ولري. دیني زدکړې یې هم باید د نړیوالو عصري سسټمونو پر ځای د مدرسو او جماعتونو له لارې تر لاسه کړي وي.

زمونږ داسې کسان پکار و چې هغه باید دینداره وي او په دې فاني دنیا

غولېدونکي نه وي.

د يو عالم سوچونو سره له دې جلسې را ووتلم او د يو نوي کار له پاره مې له تلوسې ډکې شيبې شمارلې.

په دې برخه کې د افغان مجاهدينو مرستې ته اړتيا وه نو مناسبه مې وگڼله چې د مولوي محمد نبي محمدي سره په اړيکه کې شم.

مولوي محمد نبي محمدي چې د افغاني مجاهدينو لندرانو په منځ کې تقوا دار او پاک مجاهد و پاکستان سره يې خاص مينه وه او تل به يې مونږ ته د پاکستان د بقا دعا گانې کولې.

مولوي محمد نبي ساده او مخلص انسان و د هرې مرستې له پاره به مو چې پرې غږ وکړ نو نه يې نه کوله.

د مولوي محمد نبي محمدي صيب گروپ کې يوه ځانگړتيا دا وه چې د افغانستان زيات شمير ديني عالمان په دې ډله کې وو او د مدرسو طالبانو به هم دې خوا ته ډيره مخه کوله. هغه رنگه اشخاص چې زما پکار و هغه مې دلته پيدا کولای شول.

په همدې دوران کې مې په يوه جلسه کې د مولوي صيب محمدي نه دهمداسې ځوانانو غوښتنه وکړه چې زه بايد هغوی ته ځانگړې روزنې ورکړم.

د عيسوي کال ۱۹۸۵ د می مياشتې ۷مه نيټه مې د روزنې لومړۍ دوره

پیل کړه.

مولوي محمد نبي محمدي ماته د ۵۰ ځوانانو يو لیست راکړ او همدا ډول يو لست ځوانان مې په نورو ځايونو کې په نښه کړي و خو د ۶۰ ځوانانو له دې ډلې مې ۳۵ ځوانان بيل کړل، دا هغه ځوانان و چې د تريننگ په لومړي پړاو کې مې وموندل چې د کار خلک دي او زمونږ له پاره ډير څه کولای شي.

اوس دا د امريکا په ډالرو روږدي پاکستان دشمنه کسان راشي او مونږ ته د ترهگرو سره د تعلقاتو پيغور راکوي.

دوی سوچ هم نه شي کولای چې مونږ څه وکړل او څنگه مو وکړل؟ تاسو باور وکړئ له دغه ۶۹ ځوانانو د ۳۵ ځوانانو را بيلول او په دې کې زمونږ دکار خلک پيدا کول دا وړه خبره نه وه شپه او ورځ محنت و. دا په مونږ انتقاد کوونکي دې راشي د پاکستان له پاره دې دومره قرباني ورکړي زه بيا وگورم چې د دوی په زړه څه تيرېږي.

دې ۳۵ ځوانانو ته بايد ما څو تريننگونه ورکړای وی، يو خو په ملک کې د گډوډۍ جوړولو مهارتونه و چې څنگه په يوه جوړه ټولنه کې د خپل اثر او رسوخ پيدا کولو له پاره او ديو ملحد نظام ړنگولو له پاره خلک په ځان راټول کړای شي او يو شورغوغا جوړه کړي.

دويم: چريکي جنگونه هغه څه و چې دې ۳۵ کسيزې ډلې بايد زده کړی وی، په دې تريننگ کې مو دې ډلې ته ځانگړي عصري د چريکې جگړې

مهارتونه ور زدکړه کړل، افغانان په چريکي جگړو کې ډير تکړه دي ما د افغانانو تاريخونه ولوستل او پيدا مې کړه چې په دغه مهارت که افغان ځوانان وروزو زموږ له پاره يوه اوږده جگړه پرمخ وړلای شي.

تاسو يقين وکړئ دغه ځوانان چې اکثره يې په مدرسو کې په زدکړو بوخت و په غرونو او رغونو کې داسې روزنې ترلاسه کولې چې د سترتيا نوم يې نه اخيست او نه هم په شا کيدل همدا و چې زما دلچسپي هم ورسره زياته وه او دهغوی پرمختگ ته به من من غتيدلم.

دريم: دې ډلې ته مو ور زده کړل چې په مشکل وختونو کې څنگه دوی د ځان له پاره اکمالات وکړي، ضرور نه ده ټول عمر دې پاکستان يا امريکا يا سعودی عربستان دوی له پاره پيسې ورکوي او دوی دې بيا جگړه مخ ته وړي. دوی بايد داسې روزنه ليدلی وی چې په خپلو کمو امکاناتو باندې جگړه مخ ته يوسي يعنې يوه ارزانه جگړه وکولای شي نه دا چې په وړه جگړه هم ملا ماتوونکې مصارف او لگښتونه راشي.

په برخه کې د عشر او زکات د ټولولو له لارې، دحکومتي او اينجيبوز د کار کوونکو د اغوا کولو له لارې او د خلکو ترمنځ د روغې جوړې کولو له لارې د پيسو او زمانتونو اخيستل بل هغه څه و چې دوی ترې خپل امکانات برابرولای شول.

دې ډلې يوه ورځ سخته پوښتنه کې راگير کړم او ما فکر هم نه کولو چې کله به مې خپل شاگردان هم را بندوي.

د افغانستان د جهاد داستان

افغانستان کې کوکنار او چرس ډیر دود دي نو د آپین او چرسو د قاچاق کوونکو او کاروباریانو سره شریک کار کول او یا هم د هغوی سره د مرستې کولو او د هغې لارې د پیسو پیدا کولو په اړه دوی سره غږیدو، چې پوښتنه یې وکړه دا خو حرام دي استاده نو مونږ څنگه له دې لارې پیسې راوړو؟

ما کوشش وکړ خو پوی شوم چې ناکام یم او دوی ته سم ځواب نه شم ورکولای.

مونږ سره په د آی ایس آی په یو بل گروپ کې ځینې افسران ملگري وو چې د هغوی مجاهدینو سره په دیني او دهغوی د ذهن جوړولو برخه کې کار کولو.

داسې کسان چې ماښام کې به مونږ کله کله د مشرانو لخوا د شپې ملسمتیا برابریدله نو دوی به شراب هم څکل او سهار به بیا د کار په ځای کې داسې و چې سم پاخه ملایان به ښکاریدل، ما به ورته ویل چې دومره دوه مخې ژوند کول به تاسو ته تجربه کیږي چې څومره گران دی خو هغوی خندل او ویل به یې چې بس اوس مونږ ملایان یو.

نو هلته مې د یو غټ افسر نه ددې پوښتنې د حواري له پاره پوښتنه وکړه هغه یو ساده مثال راکړ او دا بیا زما دې ډلې بیخي قبول کړ.

هغه ویل چې ورته وایه د خدای لاره کې جهاد له پاره هرڅه روا دي کله چې ته د خدای ج د دین ساتنه کوې نو هغه بیا ستا داسې وړو وړو غلطیو

ته نه گوري.

دهغه د خولې يوه عربي جمله خدايزده چرته يې ياده کړې وه اوس هم راته ياده ده او دا مجاهدين پرې راضي شول. هغه جمله څه داسې وه. (الضروريات تبیح المحضورات) يعنې ضرورتونه بنديزونه رفع کوي.

ځينې نور ترينگونه مو هم دوی ته ورکړل يعنې څنگه د يو اسلامي نظام رامنځ ته کولو له پاره دوی کار وکړي او يو ماډل نظام جوړ کړي چې هغه په ټوله معنی بڼه وي.

په دې برخه کې ځينو بهرنيو مشاورينو هم مونږ سره برخه واخيسته هرڅو زه يې مخالف وم خو د مشرانو له خوا امر و نو نه مې شو کولای چې مخالفت يې وکړم.

مونږ چې په کوم ماډل حکومتي نظام باندې دوی سره کار وکړ دومره يې خوښ شو چې هره شيبه يې انتظار کولو چې کله به مجاهدين بريالي کيږي او دوی به افغانستان کې داسې يو نظام جوړوي.

دا دومره يوه خطرناکه او فعاله ډله شوه چې کله کله به زه وډار شوم چې هسې نه ده دوی په ملک کې څه اړی گړی رامنځ ته کړي او د دوی صلاحیتونه هسې نه چې په منفي لارو کې استعمال شي.

نو له همدې ويرې مو ددې ډلې له پاره يو کلک او تکړه محب وطن ديني عالم د دوی په سر کې مشر کړ.

ملا عمر، ملا رباني، ملا برجان او ... دهمدې مثالي ۳۵ کسيزې ډلې غړي وو چې مونږ پرې زحمتونه وويستل.

دغې ډلې هر ډول وسله هم کارولای شوه او ډيره تکتیکی جگړه يې پر مخ وړلای او رهبري کولای شوه، په امتحاني ډول مو څو جگړو ته را وليږل چې ډير بريالي راغلل.

په همدغه ازمېښتي دوره کې له دې ډلې څو کسان ان شول ملا عمر په همدې ازمېښتي دورو کې يوه سترگه له لاسه ورکړه.

د ملا عمر د سترگې په اړه به درته سهي او ريښتيني کيسه وکړم په دې اړه ځينې افسانې هم مشهورې دي.

داسې ويلی کيږي چې کله په جگړه کې دده يوه سترگه زخمي شوه نو دا دومره بهادر او شجاع انسان و چې په چاقو سره يې د سترگې زخمي شوی کاتي را وويست او گوزار يې کړ او بيا يې په جنگ شروع وکړله.

د هغه د يو مافوق البشر انسان ثابتولو له پاره دا يوه دروغ کيسه مشهوره شوې ده، اصل خبره دا ده چې په ځانگړې توگه دهغه د سترگې علاج د کراچي په يو هسپتال کې د پوځ په ننگرانۍ کې وشو. او هغه سره د شوي چلند او همکارۍ له کبله هغه ډير خوشاله او تل به يې زمونږ د ملگرو دا مرسته يادوله.

خبره مې د ۳۵ کسيزه ډلې د اتلوليو کوله ددغې ډلې څو تکړه کسان ان شول خو پاتې يې د ملا عمر مجاهد په څنگ کې راټول وو او هغه ته يې

صلا مشورې او د امارت د چلولو برخه کې لويه قرباني ورکړې ده.

د هم هغې ۳۵ کسيزې ډلې د پاتې شويو مجاهدينو له لاسه نن امریکا هم د سر په کاسه کې اوبه څخي او هغوی د کويټې او د طالبانو په نظامي شورا کې سره راټول دي.

په دغه ۳۵ کسيزه ډله کې چې کوم کسان و د حزب اسلامي، جمعيت اسلامي او حرکت اسلامي د تنظيمونو کمانډران او مجاهدين شامل وو، په لومړيو کې چې ملا عمر مجاهد د کوم قوماندان سره و هغه د جمعيت اسلامي قوماندان و خو د حرکت اسلامي گوند له ځينو قوماندانو سره يې هم خاص مراسم او تگ راتگ و.

زما ترڅارنې او مستقيمي لارښوونې لاندې دغه ډله په خاصو هنرونو سمبال کړای شوه او د روزنيز کيمپ وروسته يو ځل بيرته زه خپلو پخوانيو کارونو ته وگرځيدلم او نور پوی نه شوم چې ددغې ډلې روزنه د څه له پاره وه او څه مو پرې کول خو دومره ورته خوښ وم چې نورو مجاهدينو سره په ډيره ميرانه او او اوږه په اوږه جنگيدله او ښه ښه خبرونه به يې له منځ نه راتلل.

روسيان له افغانستانه هم ووتل، د نجيب حکومت هم رنګ شو او کابل افغان مجاهدينو هم ونيولو، بيا د گلبدین حکمتيار او استاد رباني د تنظيمونو ترمنځ سخت جنگونه هم وشول او همداسې په کابل او ځينو ولايتونو کې د قومي، ژبني او تنظيمي جگړو لړۍ پسې وغځيده چې

کیسه تر ۱۹۹۴ میلادي کال پورې را ورسیده.

په دې مهال کې امریکا سترگې بدلې کړې نورې دنیا هم مونږ او هم افغانان یواځې پرېښودل او همدا و چې افغانستان ته د روس له وتلو د سولې پر ځای د جنگ داسې اور داخل شو چې دا دی تر ننه هم مونږ د هم هغې اور په مړه کولو لگیا و

که امریکا او ملګرو ملتونو افغانستان ته نه وه شا کړې او هلته یو اسلامي حکومت جوړ کړای شوی و نو دا دومره ترخه حالات به نه راتلل خو امریکا ډاریدله چې افغان مجاهدینو کله یو سوپر ځواک لرونکی هیواد مات کړ نو که یو قوي حکومت جوړ کړي نو د امریکا د ماتولو توان هم پیدا کولای شي نو ځکه یې افغان جهادي تنظیمونه خپلو کې سره په جنگ پرېښودل او خپله ورته د خیر په غونډۍ کېناستل حتی د دوی ترمنځ د روغې جوړې یوه وړه هڅه یې هم ونه کړله، اوس را پاخلې دي او وايي مونږ افغانستان ته امن راوړو، امریکایان ډیر بې وفا خلک دي دوی چې څنگه پاکستان یواځې پرېښود او نن په مونږ باندې د دوی د بهرنیو چارو وزیر هیلري کلنټن تورونه پورې کوي، جوړ دوی نه هیر شو چې همدا خلک و چې د پاکستان پوځ یې هڅولو چې افغان جهاد کې برخه واخلي اوس چې کله یې خپل مقصد پوره شو نو په افغانستان کې یو ځل بیا انډیا ته لاره هواره کوي او پاکستان ته په افغانستان کې دښمنیاني جوړوي.

امریکا باید له یاده ونه باسي چې د پاکستان شکر الحمدلله یو اسلامي او آتومي قوت دی او مونږ څه عراق او افغانستان نه یو چې دوی به مو په

هيواد يرغل کوي او مونږ به خړ خړ ورته گورو.

د پاکستان پوځ چې د خپل وطن دفاع له پاره د روسيې غونډې يو سوپر پوځ ته ماتي ورکولای شي نو امریکا به هم ډير ژر داسې څه وويني چې ياد به يې ساتي.

د پاکستان پوځ داسې ميړني ځوانان او سرتيري لري چې ډير ژر به افغانستان دوی ته په يو جهنم بدل کړي او ورته به ورېنکاره کړي چې د پاکستان په خلاف سازش څه تاوانونه لري.

مونږ په دې شرارتونو لا هم هغه ۱۹۹۳م کلونو کې پوهيدلي و خو له بده مرغه زموږ ځينې بزدله جنرالان خرڅ شول او مونږ يې له ستونزو سره مخ کړو. مونږ ددې له پاره قربانۍ نه وې ورکړې چې امریکا دې خپلې گټې خوندي کړي او بله ورځ دې برته په پاکستان مخ را واپروي.

امريکا لا هم هغه وخت نه غوښتل د روسيې پر وړاندې ځان د خبرې سر کړي خو دا پاکستان و چې هرڅه يې پر ځان ومنل او يو سخت دشمن سره مخ شو. نو د امریکا ارادې په وروستيو کې خرابې وې هغه کارونه چې مونږ د افغان جهاد کې له گډونه بايد د پاکستان له پاره کړی وی نه وو شوي، د شوروي په خلاف جگړه کې بايد مونږ ته زموږ حق راکړی شوی وی خو مونږ چې ليدل په کابل کې د مجاهدينو له حکومت جوړېدو وروسته هرڅه زموږ له لاسه ووځي.

يو ځل بيا انډيا په ډيره سپين سترگۍ په افغانستان کې زموږ خلاف

د افغانستان د جهاد داستان

کارونه پیل کړل. یو لورې یې غوښتل چې مونږ ته په هلمند، نیمروز، کندهار، خوست، ننگرهار او کونړ کې سازشونه جوړ کړي او بل لور خوا یې په همدې شومو موخو زموږ د لویو پراجیکونو مخه نیوله.

د په میډیا ناست د اوتو کړو جامو خلک دې ماته جواب راکړي چې په دې وخت کې به دوی څه کولای؟

دوی را پاڅیږي مونږ ته اوس وایي چې تاسو ترهگرو ملاتړ کولو، مونږ ترهگر نه ملاتړ کول بلکې مونږ د پاکستان سهې ملگري ملاتړ کول. هرڅوک چې د پاکستان ملگري وي او خپل ورور یې بولي مونږ هغه حمایه کوو.

مونږ اوس هم خپل دغه ملگري مجاهدین گڼو ترهگر خو امریکا او انډیا ده چې انسانانو ژوند یې ورتړیځ کړی دی تاسو وگورئ!

په عراق کې امریکایي عسکرو څنگه د انسانانو تذلیل وکړو په افغانستان کې یې څنگه د خلکو تذلیل وکړو. په عراق کې انسانان په سپیو وخورل او په افغانستان کې یې بنځې بې ستره کړې.

افغانان خپل سر ورکوي خو د خپلو میرمنو بې عزتي نه شي برداشت کولای تاسو به وگورئ چې ډیر ژر افغان مجاهدین د مغرورې امریکا پښې ماتې کړي او یو ځل بیا په افغانستان کې اسلامي نظام قایم کړي.

کندهار، ۱۹۹۴ کال او زه

هغه مهال چې د افغانستان په هر ولایت او سیمه کې خانه جنگي پیل شوي وه او د مجاهدينو حکومت په څو ډلو تقسیم شوي و نو ماته د خپلو مشرانو له خوا یوه نوې دنده را وسپارل شوه.

عجب صورت حال و، یا خو د مشرانو ډیر باور و او یا بله کومه مسله خو زه یې په کور دمې ته نه یم پرینې، یو ځل مې د مشرانو په یوه غنډه کې وویل چې مشرانو پرې ډیر وخنډل، هغه داسې و چې دوی ماته یو ځل بیا افغانستان ته د ننوتلو امر وکړ او د مهمې دندې د تر پای ته رسولو سپارښتنه یې راته وکړه.

ما ورته ویل: تاسو لکه چې نه غواړئ زه د پاکستان په خاوره ژوند وکړم؟

نو خپل یو مشر راته کړل، چې سلطان په حقیقت کې مونږ له تا ډارېږو نو ځکه دې د ځان په شاوخوا کې نه شو پرینودلای او په دې سره د ناستو ټولو ملگرو په منځ کې د خندا یو خوشگوار ماحول جوړشو.

له بدقسمتی نه خو زمونږ ولسي حکومت تل د پوځ سره همکاري نه کوي او په ډیر حساس وخت کې د پوځ خلاف ودریږي. د پوځ او بهتو کورنی ترمنځ سخته اوږده لانجه تیره شوه خو بیا د خدای په فضل او کرم سره

د افغانستان د جهاد داستان

پاکستان له یو سخت مشکل څخه تیر شو، بینظیر بهتو د پاکستان حکومت مشري په غاړه لرله او یو ځل بیا نصیر الله بابر دهغه د یو مهم ملگري په توګه د حکومت سره په هلو ځلو بوخت و، هغه ډیره علاقه درلوده چې په افغانستان کې یو پراخه سوداګریزه لاره پیدا کړي او ددې سرک له لارې پاکستان وکولای شي چې د منځنۍ اسیا او د ډیرو مهمو هیوادونو سره سوداګریز تعلقات جوړ کړي.

آی ایس آی هم په کندهار، هلمند، خوست، ننگرهار او کونړ کې ځینې مهم پراجیکونه درلودل او وخت ناوخت په ځانګړې توګه جنوبي ولایتونو سره مې اړیکې وې.

په هغې کې یو په هلمند کې د بلوڅو او د هندوستان د استخباراتو په اړه زموږ تشویشونه و او تل مو په دې سیمه خپل څار او کار روان ساتلو. د جنرال نصیر الله بابر دې خواهش ته د عمل جامه اغوستلو له پاره موږ یو ټیم چمتو کړه چې دوی ددغه سرک جوړولو له پاره سروې، امکانات او لارې چارې پیدا کړي. چې ماسره په دې سفر کې د پاکستان د نیشنل هایپوی مشر میجر جنرل هدایت الله نیازی، بریګډیر اسلم بودله، د ځینو کمپنو استازي او ځیني نور چارواکي هم وو.

په کابل کې د حکومتي مشرانو او تنظیمونو ترمنځ شخړې او ناندريو زموږ د ډیرو کارونو مخه نیولې وه نو ځکه مو مناسبه وګڼله چې کندهار ته لاړ شو او له دې سیمې خپل کارونه مخ ته یوسو.

په کندهار کې موجودیت ما له پاره یوه ستره تجربه وه ددې ترڅنګ چې زه هلته خپل راسپارل شوي کارونه مخ ته یوسم لازمه مې بلله چې په هغې سیمه کې ځان ته د نوک لگولو ځای پیدا کړم نو ددې له پاره مې د هغې سیمې چې زه په کې میشت وم دد ینی عالمانو او د کورنیو سره پیژندګلو جوړه کړه او د هغوی کوچنیانو ته به مې سبقونه ویل دا لړۍ دومره پراخه شوه چې ما ډیر زیات باور او پیژندګلو پیدا کړه.

تر دې چې زه ډیرو کندهاریو پیژندلم او په امام صیب به یې بللم. دوی زما خاص احترام کولو ما به خپل کارونه هم مخ ته وړل او ددې خلکو سره به مې همکاري هم کوله. جمع او پانجشنبه به ځینې خاص میتینګونه مونږ درلودل او دهغې له پاره به مو خاص ځای انتخابولو.

زمونږ ډیر ډار له دې کیدلو چې خلک زمونږ په راز پوی نه شي او مونږ ته مخ کې خنډونه جوړ نه کړي نو ځکه به عموماً زمونږ جلسې په لرو پرتو جماتونو کې وې.

په لومړي سر کې چې څه ډول مونږ غوښتل هغسې زمونږ کارونه نه ترسره کیدل اساسي مشکل دا و چې د طالبانو د غورځنګ له پاره د طالبانو د مشرانو له خوا یوه کړنلاره او ستراتیژي باید منظور شوی وی.

یو خوا مولوي عبدالصمد و چې د طالبانو یوه پراخه ډله او ملګري یې درلودل، زیات شمیر طالبان یې شاگردان وو او یوه اندازه مال دولت یې هم درلود. بل خوا ملا محمد عمر مجاهد و چې له قد او قواری خوارځواکی

د افغانستان د جهاد داستان

خو ډیر شجاع او تکره قوماندان و. د ملا محمد عمر مجاهد سره په څنگ کې دهغه یو بل ډیر نږدې ملگری جگ ملا محمد په نوم مشهور و، تل به د ملا عمر څنگ کې کیناسته په ریښتیا هم لوړ و، ماته یې اوس هم څیره مخ مخ ته کیږي.

مونږ زیاتې غونډې د میوند ولسوالۍ د حوض مدد سپین جمات، د سنگیسار د حاجي غوث الدین په جامع جماتونو کې کولې، زه او زما ملگرو د زیات وخت له پاره د کندهار او هلمند په ځینو نږدې ولسوالیو کې کار کړی و او د طالبانو ترمنځ د همغږې له پاره مو لارې چارې جوړولې.

ددې له پاره چې یوه اصلاحي کمیټه جوړه کړو او مونږ وکولای شو طالبانو سره د یو قوت په جوړېدو کې مرسته وکړو، د حاجي غوث الدین په جمات کې مو د پنجشنبې په ورځ او شپه یوې ناستې ته زمینه برابره کړه، په دغه ناسته کې د ملا محمد عمر مجاهد ترڅنگ ملا عبدالصمد، حاجي بشیر مولوي سید محمد چې د طالبانو ترمنځ په مولوي پاسني مشهور وو همدا ډول مولوي عبدالحکیم هم موجود وو.

دا د ۱۹۹۴ زیږدیز کال د جون ۱۳مه نیټه وه او زمونږ د ناستې او مشورې ایجنډا د طالبانو اصلاحي کمیټې ته د یو مشر ټاکل وو.

خو په دغه سیمه کې زیات نفوذ د مولوي پاسني و او له وضعیت داسې معلومیدل هغه کسان چې دلته راټول شوي هغه به د ملا محمد عمر

مجاهد پر ځای مولوي پاسني ته د مشرۍ لقب ورکړي، د ملا جگ په مرسته مې تر ملا محمد عمر پيغام ور وليږه چې د کميټې د مشر ټاکلو چاره دې بلې ناستې ته وځنډول شي، زمونږ کونښن دا و چې ددې کميټې مشري ملا محمد عمر مجاهد ته ورکړل شي چې په وروستۍ کې دغه ناسته بې نتيجه پای ته ورسيدله او مونږ ملا عمر ته د طالبانو په مرکزونو او مدرسو د گرځيدو مشوره ورکړه. نو د څو ورځو له پاره ملا عمر او ملا عبدالصمد د طالبانو په مدرسو او مسجدونو وگرځيدل او د ديني عالمانو د يوې کميټې جوړېدو په اړه يې دهغوی د ملاتړ را خپلولو کوششونه وکړل.

هغه مشران وايي کله ترڅو چې يوه پيښه ونه شي غبرگون نه رامنځ ته کېږي؛ زمونږ غبرگون په کار و او د طالبانو ترمنځ د اصلاحي کميټې جوړښت لا پسې اوږدېدلو، خو ځينې وخت په شر کې هم خیر وي.

د کندهار په ميوند ولسوالۍ کې زما يو پخوانی دوست و او زمونږ د خپلو همکارانو ترمنځ د مشورې ديره هم هلته وه وخت ناوخته به مو سره ليدل، زما دوست پخوانی جهادي قوماندان و او د مولوي صيب خالص په حزب کې يې جهاد کې برخه درلوده.

يو وخت هغه په کويټه کې يو مشکل کې گير و او ما ورسره مرسته وکړه هم هغه و چې تل يې د امر خدمت سينه راته ډوله.

يوه ورځ مې زړه وغوښتل چې شپه مې دغه ملگري ته ورسوم؛ هغه د ميوند ولسوالۍ د مرکز واک په لاس کې درلود. له حوض مدد سپين جمات

نه ملا صيب خپل څو ملگري راسره کړل.

په دوی کې دهغه يو ډير اعتباري ملگری ملا عبدالستارو، دوه نور طالبان و او يو هم يو ځوانکی هلک و. په کندهار کې دا ډيره ساده او عامه خبره ده هلته مالداره او زورواکي اشخاص ځان سره هلکان گرځوي، په هغوی ډير پام کوي او زړه بدوالي ته يې نه پرېږدي.

په کندهار کې خلک د هلکانو په ساتلو وياړ او افتخار کوي او دا د ځان له پاره هيڅ شرم نه گڼي، خو ما له پاره دا ځکه د حيرانتيا وړ و چې دلته مې لومړی ځل وکتلو. هغې د ملا عمر د جمات د نورو طالبانو برعکس زيات وينسته درلودل، کندهاری خولې يې په سر وه او يو ډول ابي رنگ سترگې يې وې، جگ ملا ويل چې د ملا عمر اخوند له خاصو شاگردانو دی او هغه پرې ډير خفه کيږي. ما جگ ملا ته ورغبرگه کړه چې د ملا صيب خاص شاگرد خو ډير خاص دی.

هغه ويل: ولی ملا اخوند زړه نه لري که څنگه؟ او په دې سره ټولو ملگرو وخنډل.

کله چې دميوند ولسوالی مرکز ته ورسيدلو خبر شو چې په يو پاتک زما د ملگري د وسله والو او د استاد سياف د گوند د يوه قوماندان استاد عبدالعليم پر دوی بريد وکړ، زما ملگری چې په کندهار او هلمند کې د ميشت لوی نورزي قوم څخه وو ډير په قهر شو او د ملا عبدالستار او نورو ملگرو ته يې هلته د مرستې له پاره د ورتگ سپارښتنه وکړه.

په دغه برید کې د استاد سیاف قوماندان د حاجي نورزي ۱۷ کسان ووژل. په دغو وژل شویو کسانو کې د ملا عبدالستار او د ملا عمر مجاهد خاص او هغه بنایسته شاگرد هم وژل شوي وو، چې همدې پېښې د طالبانو د اصلاحي کمېټې او ملگرو قهر او غوسه را وپاروله.

ملا عمر مجاهد د خپلو ملگرو په مرگ ډیر زیات غمژن و ماته یاد شي چې د خپل ځادر په پیڅ که به یې اوبنکې پاکولې د ملا عبدالستار او خپل شاگرد جنازو ته ودریده او ښه ډیر یې وژړل.

بیا یې حاجي نورزي ته کړل چې ددوی غچ به اخلې همداسې به یې نه پرېږدې.

په پښتنو کې غچ او انتقام یو عجیبه دود دی دوی هرڅه کوي خو انتقام چاته نه پرېږدي، پښتانه وایي یو چا سل کاله وروسته انتقام اخیستی و بیا هم خلکو ورته ویل چې عجله دې وکړه خو ملا عمر او ملگري یې دومره قهر شوي و چې سل کاله څه چې لس ورځو ته یې هم صبر نه کولو.

ما له خپله دوسته وغوښتل چې د ملا عمر اخوند ملاتړ وکړي او هغه ته امکانات ورکړي. حاجي نورزي ملا عمر او ملا عبدالصمد ته وویل چې زما ټول امکانات او وسله وال ستاسو په امر کې دي همدا ډول څو موټر یې هم هغوی ته وښودل چې استفاده ترې کولای شي.

دا لومړی هغه پېښه وه چې ملا عمر مجاهد قومانده په لاس کې واخیسته او په خپله د یو حرکت مشر شو. یوه ورځ مې له جگ ملا پوښتنه وکړه

چې اخوند صيب څنگه دی؟ هغه ويل ډير قهر دی هره ورځ د خپل شاگرد قبر ته يو ځل د دعا له پاره ورځي او وايي چې غچ به يې اخلي.

دا چې د ميوند ولسوالۍ واک د طالبانو لاس ته ولويد نو په هغه سيمه کې چې ملا محمد عمر مجاهد په په دغه سيمه کې د ديني علومو د زدکړو له پاره يوه وړه ديني مدرسه هم جوړه کړې وه؛ دا د حوض مدد نوم مشهوره وه چې طالبانو په کې د راتلونکو فعاليتونو له پاره يو مرکز جوړ کړ.

د ملگرو او همکارانو پلان دا و چې له دې ځای طالبان کولای شي د هلمند او کندهار ترمنځ په لاره پراته پاتکونه ټول کړي.

دې پاتکونو مونږ ته هم سرخوړی جوړ کړی و په ځانگړې توگه د جمعيت اسلامي او حزب اسلامي اړوند قوماندانانو مونږ ته مشکلات جوړول. هغه کسان چې زه يې پيژندلم راباندې يې نيوکې کولې چې زه د طالبانو ترشا يم نو له دې کبله په هلمند ولايت کې زما کارونه يو څه ستونزمن شوي و، نو ځکه اړينه وه طالبان هرڅه منظم او په بېره تر سره کړي مونږ ډير وخت نه درلود چې له هلمند، نېمروز او د کندهار د ځينو سيمې لري او ناخبره پاتې شو. اخوا د منځنۍ اسيا هيوادونو ته د سرک له پاره چارې هم بايد په بېره ترسره شوی وای، خو طالبانو زمونږ کار اسانه کړ او دا فعاليتونه ددې سبب شول چې مونږ ته څه هيلې پيدا شي.

طالبان زمونږ ريښتيني دوستان دي دوي پاکستان سره مينه لري او پاکستان د اسلام قلعه بولي دوی په دې خاوره ژوند کړی او دومره نمک

حرامه نه دي چې د پاکستان دخلکو او حکومت بنیګنې یې هیرې کړی وی خو بیا هم یو بد دماغه جنرال زمونږ د کلونو خواري په اوبو لاهو کړه او امریکایانو ته یې زمونږ هغه ملګري وسپارل چې د پوځ هومره یې د پاکستان د دفاع له پاره کار کولای شول.

کله چې زمونږ د هندوستان سره په کشمیر اړیکې کړکېچنې شوې د طالبانو مشرانو ماته وویل چې امام صیب امر وکړه څومره مجاهدین درسره ولیږو؟

د طالبانو مشرانو ویل مونږ هر وخت د پاکستان له پاره قربانۍ ته تیار یو.

دوی به ویل چې زمونږ نیکونو هندوانو ته شکستونه ورکړي دي او بیا به هم مونږ دوی ته د بت شکن محمود غزنوي تاریخ راژوندی کوو او له دوی څخه به د اسلام دفاع کوو.

خو د پاکستان حکمرانانو د پاکستان همدا خواخوږي لاس تړلي او په ډیره بې شرمۍ امریکا ته وسپارل چې دا یې د پاکستان سره لوی خیانت وکړ.

خبره مې د حوض مدد په سیمه کې د طالبانو د تیار یانو کوله لومړی نقشه چې مونږ د جګړې له پاره جوړه کړه هغه د میوند ولسوالۍ اړوند په کولک سیمه کې د حزب اسلامي د یو قوماندان په پاتک برید و.

دا د داروخان پاتک و چې د هلمند او کندهار په لویه لاره پروت و دلته به له خلکو پیسې اخیستل کیږي، د بنځو به بې عزتي کیدله او ډیر ځل داسې شوي دي چې دلته به هلکانو سره بد فعلي کېدله.

د افغانستان د جهاد داستان

د خلکو د توجو جلب له پاره دا نهایت مهمه وه چې دلته طالب مجاهدین بری تر لاسه کړي له دې ځای مونږ د هلمند او کندهار ترمنځ د څار او کار ډیرې اسانتیاوې تر لاسه کولای شوې.

همدا و چې د ۱۹۹۴ زیږدیز کال د سپتمبر په ۲۷مه نیټه د حاجي نورزي د وسله والو او طالبانو په گډ برید کې له یوې سختې جگړې وروسته د داروخان پاتک تر لاسه کړ. دا لومړی د طالبانو وسله وال فعالیت و چې د ملا محمد عمر مجاهد په مشرۍ کې ترسره شو په دې سره د دې سیمې خلک ډیر خوشاله شول.

ته یقین وکړه چې د سیمې خلکو د طالبانو له پاره خوشالیانې وکړې چې له دې ظالمانو یې خلک خلاص کړل، ما چې د خلکو خوشالي او له طالبانو ملاتړ وکتلو نو خپلو ملگرو او همکارانو سره مې مشوره وکړه او پریکړه مو وکړه چې ملا محمد عمر مجاهد ته د مبارکۍ تر څنګ د مرستو د جلب چاره هم گړندی کړو.

ما ملا عمر او ملا عبدالصمد او ملا پاسنی ته بیل بیل مخابرې وکړې او مبارکۍ مې ورکړې ملا پاسنی لږ حیرانه شو خو ملا عمر مننه وکړه او رانه یې وپوښتل څنګه و ملا صایبانو فتح تر لاسه کړه کنه.

ما ورته ویل تاسو د خدای له لورې دې خلکو ته رالیږل شوې فرښتې یاست، خدای ج له تاسو سره دی او تاسو به انشالله فتح راوړئ.

ماته د ملا محمد عمر مجاهد دې خبرې سخت خوند راکولو چې ماته به

يې له هرې خبرې وروسته ويل؛ اوس مو توکل محض کړی دی. ما چې د جهاد او دين په اړه تر يوه بريده زدکړه درلوده او د قران پاک او حديثو ترجمه مې هم زده وه په توکل محض ډير نه پوهيدم خو بيا چې يو ځل په روخت پاکستان ته راغلم نو د خپل کمپ له يو ديني عالم نه مې وپوښتل.

کله چې په داروخان پاتک برید کیدلو ملا عمر او ملا عبدالصمد اخوند ډير وگرځيدل مونږ په ځينو مدرسو کې طالبان ځای پر ځای کړي و له څو ورځو کار وروسته ايله ملا عمر مجاهد و توانيد چې څه ۵۰ نفر طالبان د جگړې له پاره راټول کړي. ملا عمر مجاهد دا هم د توکل محض کسان بلل، او چې د حاجي بشير نورزي په لاس مې ورته دوه موټر ور وليږل نو په مخابره کې راته ملاصیب په ډيره خوشالی وويل، امام صیب لکه څنگه چې تاسو ويل ريښتيا هم خدای ج له مونږ سره غيبي مرسته شروع کړې او که همداسې وي نو باور لرم چې ابابيل به زمونږ مرستې ته راوليږي.

د داروخان پاتک له نيول کيدلو وروسته واړه واړه قوماندان له طالبانو ډار شو او خپله يې سيمې پر بښودې، دخلکو ملاتړ هم ورځ تر بلې د طالبانو سره کيدلو چې په کوم جمات کې به ډيره شول نو خلکو به ورته ډک ډک شکرې ډوډۍ راوړلې او دهغوی سره به يې خوشاليانې کولې.

تر دا مهاله د جگړې مشر په خپله ملا محمد عمر مجاهد و او د نور تنظيم له او مشورې واک يې ملا عبدالصمد ته ورکړی و؛ خو کارونه لا هم بايد ډير ښه شوی وی نو د ملا صیب توکل محض ډير موثر و نو ټوله مشري

بايد دهغه لاس کې شوی وی خو د سيمې د طالبانو او د ملایانو د ملا عمر په نسبت ملا عبدالصمد ته لیوالتیا زیاته وه هم هغه و چې زموږ یو پخواني ملگري ته مې د سرور په نوم یو هلک ولیږلو. ملا نورالدین ترابي تر دا مهاله د طالبانو د ډلې سره په وسله واله مبارزه کې برخه نه واخیستې خو هغه سره په جمات کې له شلو زیات طالبانو وو، چې ټول ډیر تکړه او زړور هلکان و همدا ډول ملا نورالدین ترابي له ځان سره ځینې نور طالبان هم ملگري کړل او د حوض مدد سپین جمات په غونډه کې یې گډون وکړ.

ملا نورالدین ترابي چې یو با رغبه شخصیت و او ښه تقریر یې کولو په خپلو خبرو کې پر ملا محمد عمر مجاهدین د مشرۍ لاس کینښود او په دې سره ټول جمات دعا امین وکړه او په دې سره د طالبانو د اصلاحي کمیټې د مشرۍ پر سر موږ ته جوړ شوی جنجال حل شو او ملا محمد عمر مجاهد چې موږ له پاره یې مشري ډیره مهمه وه ددې ډلې مشر شو.

د سپين بولدک فتح او طالبانو شهرت

کله کله چې زه هغه وختونه یادوم نو حیران شم چې مونږ څومره تکلیفونه په ځان تیر کړل، مونږ څومره سختې و منلې خو نن یو شمېر کسان راپورته شي او مونږ ته سپکې سپورې وایي، که زمونږ ملگرو د پاکستان پر ځای کوم بل هیواد ته دومره خدمت کړی و نن به یې مجسمې په واټونو کې جوړې وې او خلکو به یې احترام له پاره گلونه راوړل.

د کندهار ولایت د سپین بولدک د جگړې کیسه به درته وکړم، وروسته له هغې چې طالبان په میوند ولسوالۍ کې ځای پر ځای شول نو حساسیتونه زمونږ پر وړاندې زیات شول، ماته ځینو جهادي قوماندانو په مخابرو کې وویل چې ستاسو ملگري د طالبانو سره یوځای شوي او زمونږ پر وړاندې جبهې جوړوي، ما هغوی ته دلاسه ورکوله چې مونږ هیڅ قسم مداخله نه کوو او کوم پاکستاني طالبان چې دوی سره دي مونږ به کونښن وکړو چې هغه ددوی له لیکو په شا کړو، خو ډیرو هغوی ته یې د قناعت وړ نه و.

مونږ باید یوه لنډه او خوندي لاره کویتې ته درلودلای چې د اکمالاتو ترڅنګ مو په هره سخته کې د سرحد خپلې غاړې ته کمپونو ته رسیدګي کولای شوای.

د افغانستان د جهاد داستان

ددې له پاره د سپين بولدک ولسوالي ترلاسه کول ډير ضروري و ځکه چې زمونږ يو شمېر هغه افسران چې د طالبانو سره په ميوند ولسوالۍ کې و هغوی يو ډول محاصره و او هيڅ قسم ازاده لاره مو نه درلوده، د طالب مشرانو بېرته د کندهار ولايت واک کې راوستلو ته وه خو زمونږ مشوره بيا دا وه چې پرته له پوره اکمالاتو او زياتو وسله والو، همدا ډول پرته له يوې پاکې لارې نه بايد مونږ يوې سختې جگړې ته ودانگو. که هغه مهال مونږ د کندهار ولايت ته دننه شوای وای نو مونږ په يو مهال د څو حزبونو سره په جگړه کې کيدلو اوس مهال د طالبانو د وسله والو او د حزب اسلامي د قوماندانو ترمنځ کړچ يوه د وړو پوزه مونږ ته ايښې وه او خلکو فکر کولو چې گوندي دا د حرکت اسلامي او حزب اسلامي د قوماندانانو ترمنځ جگړه ده نو ځکه يې زمونږ ملگرو ته چې د طالبانو لیکو کې وو مشکل نه جوړولو.

وروستی پریکړه همدا شوه چې مونږ به برید په سپين بولدک کوو، لومړی به د ولسوالۍ مرکز ته يوه ډله وسله وال مجاهدين دننه کوو او بيا به حمايوې ډلې را پورته کوو. زما په جگ ملا محمد ډير باور و، هغه چې ما د روزنې کمپونو کې د يو زړور او نه ډار بدونکي سرتيري په توگه تجربه کړی و. دا جگ ملا محمد چې کوم و دده په اړه به تاسو ډير څه نه وي اوریدلي خو دا ډير تکړه مجاهد و زه چې د کومو ۳۵ مثالي ځوانانو يادونه کوم جگ ملا محمد له هغې ډلې يو و، چې مونږ سره ډير وفادار تر اخره پاتې شو.

مخکې له دې چې سپین بولدک باندې برید وکړو ما په کویته کې له خپلو ملگرو مرسته وغوښته او ددې ولسوالۍ دننه ملاتړي کسان مو باید طالبانو ته پیدا کړی وی.

ما ته یو لیست راکړل شو چې په هغې کې د ډیرو نومونو ترڅنګ په دوه نفرو زما سترګې ونښتې. په دواړو مې شک راغی چې دا کسان ما چرته گوندې کتلي، د اشخاصو اړوند اسناد او مدارک مې اړول چې ومې موندله یو یې ملا رباني و او دویم یې ملا داد الله؛ ملا رباني او ملا داد الله د هم هغه ۳۵ مثالي ځوانانو د لښکر پیاوړي مجاهدین و، چې زړه مې غواړي تاریخ یې د سرو زرو په اوبو ولیکم.

ما سره د روزنې پرمهال هغوی ځوانان وو اوس یې عمرونه پاخه شوي وو، ما له خدایه ډیر شکر وکړ چې زما ورک بچي یې بیرته زما مخ ته ودرول.

داسې مې گڼله لکه هرڅه چې خدای ج زمونږ په خوښه کوي یو یو ورک ملگری را پیدا کیده او د طالبانو ډله قوي کیدله.

د 1994 زېږدیز کال د اکتوبر په ۹ نیټه مو په میوند ولسوالۍ کې دوه لاری مو تړې له مجاهدینو ډکې کړې چې د مجاهدینو شمیر کابو 47 وسله والو ته رسیدلو.

په دوی کې ۲۰ تنه زمونږ ډیر تکړه کمانډو ځوانان و چې پگړۍ یې په سر کړې وې او د طالبانو سره اوږه په اوږه د سپین بولدک په لور روان شول.

د جگړې له پاره د جوړې شوې نقشي له مخې مو ملا دادالله چې ډیر تکړه

د افغانستان د جهاد داستان

راکت ویشتونکی و مخکې له مخکې د خپلو ملگرو سره سپین بولدک ته لیرلای و. دا دوه موټره مجاهدین مو د جگ ملا محمد او د ملا محمد په نوم د یو بل قوماندان په مشرۍ روان کړل.

دا دویم ملا محمد بیا د طالبانو په اسلامي امارت کې د پوځي زدکړو او مهارتونو له کبله تر ډیره د جنوب په برخه کې نظامي قوماندان پاتې شو، ملا محمد د جگړې نظامي تکتیکونه ډیر ښه زده کړي و او د استخباراتي معلوماتو په شننه او تفکیک کې یې پوره مهارت درلود، بله ځانگړنه یې دا وه چې د جگړې د نقشې په عملي کېدو کې ډیر ځیرک و، دهغه له کارنامو به چې زه خبریدم نو حیران به شوم، چې ځینې هغه ځایونه چې زه به په کې بند راتلم خو ده به یوه ډیره ساده د حل لاره ورته پیدا کړه. د طالبانو اسلامي امارت هغه مهال ډیره سخته ضربه وخوړله کله چې زمونږ دا د کلونو دوست او اشنا شو. په بیړني حالت کې بل داسې څوک نه و چې ټوله جگړه کنټرول کړلای شي نو طالبان ډیر په شاه راغلل.

په سپین بولدک ولسوالۍ کې دا مهال د حزب اسلامي وسله وال په واک کې وو. د حزب اسلامي د قوماندان نوم اختر جان و خو هغه د جگړې له پاره هیڅ قسم چمتوالی نه درلود. د اکتوبر لسمه نیټه وه چې د طالبانو د اسلامي امارت مجاهدین د بولدک ولسوالۍ په مرکز کې له بندو موټرو را خکته شول او هوايي فیرونه یې وکړل، ترڅو چې د اختر جان وسله والو جگړې ته ځان چمتو کولو نو طالبان توانیدلي وو چې مهمې برخې په خپل لاس کې ونیسي،

لومړی خو اختر جان جگره ونه کړه خو کله چې یې اراده وکړه نو د ملا داد الله لخوا له سختو گوزارونو سره مخ شو. د اسلامي امارت مجاهدینو په ډیره اسانۍ د بولدک ولسوالي ونيوله او په دې سره په پشین، چمن، بولدک، د کویټې ښار او حتی د نړۍ په رسنیو کې یوه غوغا جوړه شوه؛ د پاتکیانو نه چې خلک په تنگ شوي وو د طالبانو سخت تود هرکلی یې وکړ او هر ډول مرستې طالبانو ته را ماتې شوې.

زمونږ هم دا توقع نه وه چې طالبان به دومره ژر دومره ستره بریا ترلاسه کړي او هغه به د نړیوالو پام ځان ته را اړوي او طالبان به د یو ځواک په توگه مطرح کیږي.

زمونږ د آی ایس آی یو بل افسر چې تازه تازه کندهار ته راغلی و له ما وغوښتل چې ملا محمد عمر اخوند رسنیو سره له خبرو ډډه کوي او ډیرې رسنۍ غواړي چې د طالبانو په اړه پوی شي څه وکړو؟

مونږ په بیړه یو تکړه ځوان ملا خیر الله خیرخوا چې ډیر فصاحت یې درلود یو لنډ کورس له پاره اسلام اباد ته ولیږه خو هر څه دومره په تیزی سره روان و چې په لومړي ځل مونږ د یو سخت مشکل وخت سره مخ شو چې خپل کارونه مو په سمه توگه نه شو مدیریت کولای.

مونږ نه غوښتل دومره ژر د طالبانو په اړه هرڅه خپاره شي او هغه د نړۍ د میډیا په پرده را ښکاره شي.

دا مهال زما د شاگردانو له ډلې ډیر تکړه مشرانو کې ، ملا محمد عمر

د افغانستان د جهاد داستان

مجاهد چې هغه به لومړيو كې خپله ځان ته اخوند ويل. ملا رباني چې د ملا عمر مرستيال شو بيا او په ملا معاون باندې هم مشهور و، ملا داد الله اخوند، ملا برادر د ملا عمر ډير تكړه ملگري دى او زمونږ يو له خاصو شاگردانو څخه دى په نظامي برخه كې پوره مهارت لري او په كندهار كې يې ډير نفوس هم درلود د پوپلزي قبيلې څخه ده، دا هغه شخص و چې ملا عمر ته يې حامد كرزى وړاندیز كړ چې په بهرنيو چارو وزارت كې دنده ورکړي ځکه د كرزى ډيره ښه انگريزي زده وه او كورنۍ يې د ملا برادر سره ښه اړيکې درلودې، ملا نور الدين ترابي چې د امارات د عدليې وزير هم پاتې شوي دى، ملا برجان، ملا عبدالرزاق چې د طالبانو د كورنيو چارو وزير هم پاتې شوى، ملا محمد، جگ ملا محمد، قاري احمدالله چې په اسلامي امارت كې د كورنيو چارو وزير او بيا تر مرگه د طالبانو د استخباراتو عمومي رييس پاتې شو، ملا نورالله نوراني چې د شمال تنظيمه رييس او د بلخ والي هم و، مولانا جلالدين حقاني، ملا اختر محمد منصور، ملا عثماني، ملا يارمحمد، ملا عبيدالله اخوند چې د اسلامي امارت پر مهال د طالبانو دفاع وزارت يې مخ ته وړه، ملا هبت الله اخوند، ملا عبدالرقيب او داسې څو نور كسان چې د اسلامي امارت په جوړولو كې يې اهم لاس و؛ دا كسان يا خو سره بيخي را نږدې شوي وو او يا هم په اړيكو كې و چې په نورو سيمو كې چې د دوى اړوندې وې څنگه جبهه سازى وكړو.

د سپين بولدك فتح كې زمونږ يو اساسي هدف دا هم و چې هلته مونږ يو د وسلو يو ډير لوى ډيبو هم درلود او هغه بايد طالبانو تر لاسه كړى وي.

په بولدک کې د (پښې دغره ډیپو) په اړه راته خو ځلې استاد برهالدين رباني هم ويلي وو چې هغوی ته په ورسپارلو کې ورسره مرسته وکړم، هغه ډاریده چې هسې نه د حزب اسلامي لاس ته ولویږي، ځکه دغه ډیپو چې د روسانو سره د جهاد له وخته پاتې و ډیر زیات مهمات درلودل چې د خو میاشتو دوامداره جگړه یې پرمخ وړلای شوه.

د اونی په تیرېدو سره په بولدک کې د طالبانو شمیر زرگونو ته ورسیده او د طالبانو مشران او زموږ ملگري په گډه لگیاو بیلا بیلې جبهې یې جوړولې.

ما پسې له پاکستانه عاجل خبر راغی چې ځان ورسوم، په کوپټه کې مې خپل مرکز سره اړیکه وکړه خو چا پوره معلومات رانه کړل چې د څه له پاره مې غواړي نو ځکه وار خطا شوم.

د طالبانو داسلامي امارت برياوې او له ما پوښتنې

د طالبانو او افغان جهاد په اړه چې کومه خبره هم راځي ټول گوتې ماته نيسي شايد له دې کبله چې زه تر د سپتمبر ۱۱ پيښې پورې هلته وم خو زه بايد دا په ډاگه ووايم چې په افغان جهاد کې يواځې زه نه وم بلکې زما سره نور ډير تکړه ملگري او همکاران وو چې په ډير برياليتوب مو خپله دنده تر سره کړله.

اسلام اباد کې د لوړ پوړو چارواکو له خوا چمتو کړې ملمستيا کې حضور وم او دهغوی قسم قسم پوښتنو ته مې ځوابونه ويل.

په دې کسانو کې د حکومتي چارواکو ترڅنگ د آی ايس آي د ځينو نورو برخو مشران هم و او له ما يې بيلا بيلې پوښتنې کولې، دوی ويل کرنل صيب ريښتيا ريښتيا ووايه چې دا طالبان څوک دي او د څه له پاره را وتلي دي؟

ما ورته وويل: دا زمونږ شاگردان دي.

خو لکه د ناستو کسانو چې باور نه راتلو ماته يې ويل لږ په تفصيل او روښانه توگه ووايه چې طالبان څوک دي او څه څه کول غواړي؟

ما کونښنې وکړ چې دوی قانع کړم خو مسلسل پوښتنې یې رانه کولې مجبور شوم ورته ووايم؛ په هغه پلانکي الماری، پلانکي شمیره روه او پلانکي فایل کې وگورئ تاسو به هلته ووينی چې هلته د ملا عمر، ملا رباني، ملا بورجان، ملابرادر او ... نومونه او د هغوی اړوند معلومات لیکل شوي وي.

له پوره تفصیلاتو ورکولو او شواهدو وړاندې کولو وروسته هغوی باوري شول چې طالبان کوم پردي خلک نه دي بلکې زمونږ خپل روزل شوي دوستان دي او دا به د پاکستان له پاره هېڅ سردردې نه جوړوي؛ بلکې دوی به وکولای شي په افغانستان کې د پاکستان گټې خوندي کړي نو بیا ډیر زیات خوشاله شو، له دې وړاندې د طالبانو په اړه ډیرې عجیبې خبرې کیدلې تر دې چې د آی ایس آی د یوې مهمې برخې مشر راته ویل چې خبر شوی ملا برجان په اصل کې ملا نه بلکې یو انگریز جاسوس دی چې په دې نوم د طالبانو په منځ کې کار کوي.

ما ډیر زیات ورته وخنډل او بیا مې ورته د شوروي پر خلاف د روزلو ۳۵ مثالي ځوانانو پروژې را یاده کړه ورته مې ویل که مو په یاد وي نو ملا برجان هم یو له هم هغې شاگردانو څخه دی.

دا شکونه او شبهات ځکه پیدا شوي وو چې مونږ په ډیره خفیه توگه هرڅه مخ ته وړل، زما ډیر ښه ملگري او د پاکستان لوی خادم جنرال حمیدگل زما ډیره زیاته مرسته کوله، جنرال شاهد عزیز زما د ضرورت اړوند شیان تل پر وخت را رسول، خواجه صیب چې د عرب مجاهدینو

د افغانستان د جهاد داستان

سره یې ډیر ښه روابط و زما ډیره مرسته وکړله، همدا ډول نور ډیر نوي ځوانان و چې دهغوی ډیرې ښه ملګرتیا او مرستو زموږ هر کار دومره پټ او خوندي وساتلو چې زموږ له دې پراجیک بیرون کسانو تر دی وخته پورې هیڅ ډول معلومات نه درلودل. دا زموږ له پاره بریا وه که په دې اړه له وخته مخکې خبرونه خپاره شوی وای مونږ په دومره کامیابۍ سره په افغانستان د طالبانو د قبضې خوبونه نه شول لیدلای.

هم هغه و چې بیا هم د پاکستان ټولو ادارو زموږ همکاري شروع کړه او طالبانو ته دومره کار وشو چې په ډیر لږ وخت کې د نړیوالو رسنیو د خبرونو سرلیک شو.

په دې تړاو په ما ډیر شکونه کیدل حتی له دې کبله ډیرو افغان ملګرو هم راته ګوتې څنډلې، د اکتوبر په ۳۰مه نیټه بینظیر بټو ترکمنستان ته سفر درلود له مونږ مرسته وغوښتل شوه چې د پاکستان لخوا د ترکمنستان خلکو ته ځینې مرستې چې د موټرو شمیر یې تر ۳۰ کیدلو ورو ورو، دا موټرونه په کندهار کې ودرول شول، د حامد کرزي پلار خپلو کسانو ته امر کړی و چې په دغه موټرو کې ځینې پیسې او وسلې هم ځای پر ځای کړئ او رسنۍ را وغواړئ چې نړۍ ته ښکاره کړو پاکستان د طالبانو پوځي او مالي مرسته کوي. ما ورته کړل چې ښاغلیه زموږ مخه نیول به درته ډیر سخت تمام شي.

کندهار او پر سپين بولدک د مجاهدينو قبضه

ځينې خبرې داسې وي چې انسان يې هر ځای نه شي کولای، خو د ځينو خبرو سره له دې چې سختې به وي خو بايد وشي او سپين او تور معلوم شي.

کندهار باندې قبضې له پاره مونږ له مخکې چې کومه نقشه تياره کړې وه دهغې د عملي کولو کار مونږ ته اسانه شو. د سپين بولدک د قبضې سره نړيوالو رسنيو او په ځانگړې توگه بي بي سي دومره ډير خبرونه خپاره کړل چې طالبان يې د يو قوت په توگه د خلکو په زړونو کې ځای کړل، له مخکې يوه ويره او ډار د پاتکيانو په زړونو کې و.

مونږ هم خپل خلک کندهار کې ځای پر ځای کړي و او هلته د طالبانو له پاره تبليغات ډير په تيزۍ سره روان و.

هوا ډيره يخه وه او په کندهار کې ژمی هم ځان ته څه وايي ساړه ډير زيات وي.

زه ډير وخت په روختۍ نه وم تللی ډير څه ته مې ضرورت درلودلو، خو څه مې کړی وای، يوه ورځ راته د طالبانو يو مهم مشر وويل، چې امام صيب ته خو ډير وخت دلته يې او اوس زمونږ د افغانانو زړونه هم درسره

لگیدلي او بلد شویو سره داسې وکړه چې ته دلته واده وکړه.

د طالبانو دې مشر یو خپل یوکس ته د میوند ولسوالۍ د یو کلي نوم واخیست او د څو کورنیو یادونه یې ورته وکړه چې په کور کې یې پیغلې لونی دي.

مولانا صیب ماته د هغې ځای د نجونو د بنایست ډیر صفت وکړ، په خدا خدا کې یې دکندهاریو پیغلو دمینې، بنایست، قد او سترگو دومره صفتونه وکړل چې ما ورته ویل: مولانا صیب بس کړه ته غواړې هرڅه پریدم او بس همدلته واده وکړم.

څو ورځې وروسته مې چې وکتل ریښتیا هم د څو کورنیو مشران مولانا صیب زما خونې ته داخل کړل، هغوی ته یې ویل امام صیب زمونږ ډیر ښه دوست دی او مونږ غواړو تاسو دوی سره خپلوي وکړئ.

زه ډیر زیات حیران شوم، مولانا صیب ته دې خدای ج اجر ورکړي چې زما یې دومره احترام کولو او زړه یې را باندي سوزیده، مولانا صیب اوس هم د طالبانو په رهبري شورا کې دی خدای دې یې ژوندی لري.

زه د هغوی احترام ته ودریدلم او له مولانا صیب نه مې مننه وکړه ورته مې وویل چې زه دا کار نه شم کولای ستاسو کور ودان.

حال دا چې هلته زما ډیرو همکارانو ودونه وکړل، تر اوسه پورې پرې څوک خبر شوي نه دي کله چې په طالبانو امریکا برید وکړ ځینو یې هلته پرېښودې او ځینو یې ځان سره کویټې ته را وستې.

خو زه ځکه له دې کاره صرف نظر شوم چې ما نه غوښتل ماته مشکلات جوړ شي ځکه زما زیات سروکار له افغانانو سره و او په دې کار سره به دهغوی منځ کې ما خپل محبوبیت له لاسه ورکړی وی حالانکې ډیر ضرورت مې درلود، خو د پاکستان له پاره مې هر ډول سختې په ځان تیرې کړې.

د کندهار فتحه او اسلامي امارت

له کندهار فتحې وړاندې حکمتیار صیب په رسنیو کې په طالبانو پسې سختې خبرې شروع کړې بل طرف استاد رباني او استاد سیاف د طالبانو سره خواخوږي ښکاره کړه؛ نو مونږ ته فرصت په لاس راغی چې له دې وضعیتته د طالبانو په گټه کار واخلو.

استاد رباني چې زما نږدې دوست دی او د جهاد په وخت کې مو ډیر شریک کار ورسره کړی ما هغه سره اړیکه ونیوله او د مرستې غوښتنه مې ترې وکړه. د ۱۹۹۴ نومبر میاشت لومړی نیټه د ماښام ۷ بجې مو سره تفصیلي خبرې وکړې.

استاد رباني ته مې ویل چې زما یو شاگرد ملا عمر له تا مرسته غواړي، په کندهار کې د حزب اسلامي قوماندانانو خلکو سره زور زیاتي شروع کړی او ملا عمر یې په خلاف راوتلی نو که ستا قوماندان یې مرسته وکړي نو دی به خوشاله شي.

استاد رباني راته ووايل چې زه به ملا نقيب الله ته جواب وليگم چې د طالبانو سره مرسته وکړي، استاد رباني دا هم وويل چې ملا عمر اخوند ته وایه که وسلو او مجاهدینو ته ضرورت لري نو هم مونږ یې ورلیږو، ما ترې

مننه وکړه چې زما خبره يې ځمکې ته ونه غورځوله، د نومبر ۲مه نيټه سهار مهال ملا نقيب خپل يو قوماندان را وليږه چې مونږ طالبانو سره هر ډول مرستې ته چمتو يو.

لا له مخکې چې په کندهار کې مو خپل ملگري او طالب مجاهدين ځای پر ځای کړي وو د ۱۹۹۴ کال د نومبر په ۳مه نيټه طالبانو په کندهار بريد پيل کړ، خو تاسو يقين وکړئ چې خدای ج ملايکې د طالبانو مرستې ته راليږلې وې پاتکيانو به خپله پاتکونه پرېښودل، يواځې د حزب اسلامي يو قوماندان عطا محمد سرکاتب لږ مقاومت وکړ خو هغه هم ډير ژر شکست وخوړ او د طالبانو مخه پاکه شوه.

زمونږ ملگري چې د طالبانو په لومړۍ ليکه کې ځای پر ځای وو د مجاهدينو مخ هوايي ډگر پله وگرځو چې هلته ژر قبضه وکړي او د هوايي تگ راتگ لارې کنترول کړو، ديخوا ملا نقيب مرحوم خپلو قوماندانانو ته امر وکړ چې قل اردو طالبانو ته تسليم کړي. د قل اردو تسليمېدو سره طالبان نور هم پياوړي شول او په ټول کندهار د طالبانو نغاړې شوې او کوم چې ظالم خلک و هغوی کندهار پرېښودو.

ملا نقيب طالبانو ته په سپارل شوې قل اردو کې ډيرې جنگي وسلې او ټينکونه طالبانو ته حواله کړل.

ما ملا عمر صيب ته وويل چې ملا محمد او ملا رباني دواړه کندهار ته وليږي او هلته د ملا نقيب سره د تسليمۍ په اړه خبرې وکړي او هغه ته

اطمنان ورکړي چې طالبان به ورته څه ضرر نه رسوي.

طالبانو ۱۲ ورځې په کندهار جگړه وکړه او چې څومره به مخ کې تلل نو هومره به طالبانو سره مجاهدین زیاتېدل، دکندهار په ولسواليو کې چې څومره مدرسې وې د ټولو طالبان اسلامي امارت سره یو ځای شول د کندهار ډیر ځوانان چې طالبان هم نه و خو پگړۍ یې وتړلې او د اسلامي امارت په لیکو کې شامل شول، له پاکستان هم مدرسو کې اعلانونه وشول او زرگونه طالبان کندهار ته راغلل.

لنډه دا چې ۱۲ ورځې جگړه وشوه او د ۱۹۹۴ زېږدیز کال د نومبر ۱۵ نیټه وه چې په ټول کندهار ولایت باندې د طالبانو اسلامي امارت قبضه وکړه او له همدې ځایه د طالبانو اصلاحي کمیټه د طالبانو په اسلامي امارت بدله شوه.

دستي دولتي تشکيلات جوړ شول، او په ښارونو کې اعلانونه وشول چې له دې وروسته ټولې دولتي چارې به طالبان پر مخ بیايي او هیڅ ظلم زیاتی به له چاسره نه کیږي.

همدا و چې خلک د طالبانو لیکو ته رامت شول او په ډیره خوشالی یې د طالبانو هرکلی وکړ. او بیا دا حرکت په ځای ونه درید، هلمند، غزني زابل، اورزگان کابل ننگرهار کونړ او لنډه دا چې د افغانستان په زیاته برخه قابض شول او یو پاک اسلامي نظام یې حاکم کړ.

دا جگړه همداسې روانه وه او په بیلا بیلو ولایتونو کې طالبانو پرمختگونه

کول، خو د لا زيات ملاتړ له پاره بايد طالبانو د ديني عالمانو يوه شورا جوړه کړی وی او د هغې له خوا د ملا عمر مجاهد ملاتړ شوی وی. د پاکستان په مدرسو او افغانستان کې مشهور عالمان را وغوښتل شول او د ۳ ورځو له پاره د ۱۹۹۶ کال په مارچ کې دا اجتماع جوړه شوه.

زمونږ د يو لایق شاگرد چې خدای د خبرو کولو ډیر ښه استعداد ورکړی و. په خپله وینا کې له گډونوالو غوښتنه وکړه چې ملا محمد عمر مجاهد ته د امیر المومنین لقب ورکړي همدا و چې ملا محمد عمر مجاهد د امیر المومنین په توگه ومنل شو. دا داسلامي نظام اساس و چې هغې کې باچایان او ولسمشران نه وي بلکې امیران وي، لکه امیر المومنین حضرت عمر فاروق رض.

په کابل کې باندي څو اړخیزه جگړه وشوه دا هم ډیره سخته معرکه وه مونږ ډیر تلفات ورکړل خاص کر د لغمان او کابل منځ کې چې زمونږ استخباراتي معلومات پر وخت مونږ ته نه و رسیدلي نو مونږ خپل یو ډیر قابل او باوري شاگرد ملا بورجان له لاسه ورکړ بلکې ځینې نور ملگري هم ان شول.

د کابل د ریژیم د خپل منځي اختلافاتو له سوبه اخر کار د طالبانو اسلامي امارت وکولای شول چې د ۱۹۹۶ لمریز کال د سپتمبر په ۲۶مه نیټه کابل فتح کړي.

طالبانو ته د افغانانو هرکلی

ماته افسوس راځي چې اوس اورم امریکا او دهغوی افغان ملگري وايي چې طالبانو استبدادي حکومت رامنځ ته کړی، کله چې طالبان لومړی ځل کندهار ته لاړل له هر طرف یې خلکو هرکلی وکړ او دا یې د امن فرېنتې ګڼلې نارینه خو پرېږده چې بشځو هم د طالبانو صفتونه کول زه به تاسو ته ځینې خاطرې ووايم چې اوس مې هم په یاد دي.

یوه ورځ چې زه د طالبانو سره روان وم، مخې ته مو ماشومان راغلل ځینې یې ما پېژندل سلام مې ورته وکړ، هغوی هم راسره روغېر وکړ زما د حال پوښتنه یې وکړه. زه یې ځکه پېژندلم چې د دوی ته مې په کورونو کې سبقونه ويلي وو.

یوه بله کیسه مې هم یاده شوه، همدې ورځو شپو کې یوه ورځ د پیر صیب خپلو ملمستیا ته له ځان سره یوړم.

هغوی له ما وپوښتل چې امام صیب دا طالبان دې له کومه ځایه راوړي دي؟

ما ځواب ورکړ چې دا خو ما نه دي راوړي بلکې ستاسو خپل طالبان دي.

په ناستو خلکو کې یې یو وویل: امام صیب سړي خو پرېرډه بده دا ده چې زموږ میرمنې هم د طالبانو ملاتړ کوي، تیره ورځ میرمنې په ګودر ناستې وې چې تر پر لورې یې طالبان را روان وو، یوې پیغلې چغې کړې وې چې هلې سپي راغلل؛ ترې ډار شوې وې، خو بلې ورته ویلي و چې دا سپي نه دي طالبان دي.

ټولو په دې وځنډل داسې نورې هم زرګونه کیسې دي چې خلکو د طالبانو هر کلی کړی او اوس هم د طالبانو سره له زړه مینې کوي.

دا سمه ده د طالبانو په منځ کې به هر ډول خلک وي کله چې لومړی ځل د امر بالمعروف او نهی عن المنکر څانګه جوړېدلې داسې وشول چې طالبانو به د پخوانیو خلقیانو او د روسانو د اجنټانو په کورنیو تیري کول هغوی یې وینځې ګڼلې او د شپې به یې کور ته وړلې.

په کندهار کې خلکو له ډاره غږ نه کولو خو دا کیسه ورځ تر بلې ډیر بدله یوه ورځ کوم طالب چې طالب نه و خو پګړی یې په سر وه په کوم کلي کې پیغله جینۍ خوښه کړې وه.

هغه یې له پلار غوښتې وه خو چې نه یې وه ورکړې په زور یې ځان سره وړې وه، کله چې نجلی انکار کړی و پرې زیاتې یې هم کړې و او بیا یې وژلې وه، د نجلی کورنۍ طالب مشرانو ته عرض وکړ ټولو اندیښنه وښوده او وویل چې دا ستونزه ډیره شوې نو بیا زما د یو ملګري کور ودان چې د امر بالمعروف او نهی عن المنکر ایډیا یې وړاندې کړه او ټولو طالب

مشرانو ومنله.

بيا نو چې چا به جنايت وکړ دې ډلې به سزا ورکوله او همدا و چې خلک وډار شول غلا، ظلم زياتی، زنا او نور ټول فسق او فسادونه ختم شول او يو مثالي اسلامي نظام رامنځ ته شو.

امريکا او نور کفار ملکونو په طالبانو په سې تبليغات کول چې دوی په زوره په خلکو اسلام عملي کولو او د بنځو حقوق يې نه ورکول خو دا دروغ دي.

امريکا په افغانستان کې يو اسلامي حکومت نه شو زغملی او ترې ډاريدل ځکه يې پسې تبليغات کول.

زه به درته دهمدې امريکايانو هغه بيانونه او ميتينگونه ياد کړم چې له مونږ سره يې لرل او د طالبانو صفت به يې کولو.

جنرال ضياالحق د الوتکې په پيښه کې د وژل شوي امريکايي ډيپلومات لور او د امريکا د بهرنيو چارو وزارت مرستياله ميرمن رابن رافيل به تقريبا هرو ۱۵ ورځو کې يو ځل راتله او د طالبانو ستاينې به يې کولې، دهغې د "They are very good boys, doing very good job." خولې الفاظ دي چې

سړی حيرانه شي چې امريکا څومره له منافقتونو ډک هيواد دی، زه خو خپله په سياستونو نه پوهيرم او پوځي سړی يم خو امريکايانو ټول عمر له

مونږ سره دوه مخي کړې ده. هم هغه طالبان چې دوی به یې صفتونه کول چې دا ډیر ښه خلک دي او ښه کارونه کوي اوس یې دهشتگرد کړل. ریننتیا هم چې ما امریکایان ونه پیژندل دوی ټول عمر زموږ له اخلاصه ناسمه گټه اخیستې او سبا یې راته په مخ توکلي دي.

هرات ته زما د جنرل قونصل په توگه تگ

د طالبانو اسلامي امارت زيات پرمختگونه کړي و چې له بره راته ام

ر وشو بايد د افغانستان هرات ولايت ته د قونصل په توگه لار شم، د افغانانو په اړه ويل کيږي چې دوی په جگړه کې تکره دي خو کله چې جگړه ختمه شي نو امن او امان هم پسې سروخوري ځکه چې دوی لوت مار شروع کړي په داسې يو وضعيت کې چې د افغانستان هر طرف ته خانه جنگي وه د هرات په څېر يو ولايت ته زما تگ او هلته ماموريت ډير سخت و.

زياتو ملگرو راته ويل چې خطر ته ځان مه ورکوه خو ما يې خبره ونه منله او د پاکستان له پاره هر ډول قربانۍ ته چمتو شوم.

په حقيقت کې زما مشرانو هم زه په ځای کيناستو ته نه پريښودلم کله کله به وډار شوم چې هسې نه دا خلک را باندې څه وکړي يوه ورځ مې خپل يو مشر ته همدا خبره وکړه نو په ټوکه کې يې راته وويل:

"You will be more dangerous outside, we wanted to keep you under our thumb"

ژباړه: له مونږ لري به ته نور هم خطرناک شي، مونږ غواړو چې په خپلو لاسونو کې دې وساتو.

په اصل کې زما د ماموریت مهمه برخه منځنۍ اسيا ته د يوې سوداگر يري لارې جوړول وو.

د افغانستان له جگړې وروسته زمونږ وضعیت ښه نه و او له ډيرو ستونزو سره مخ و، زمونږ حکومت غوښتل چې مونږ منځنۍ اسيا ته يوه خوندي او کم مصرفه لاره پيدا کړو او په دې سيمه کې د پرتو ډيرو امکاناتو نه استفاده وکړو.

زمونږ خيال دا و چې که چيرې ددې لارې په جوړولو باندې وتوانېږو نو په افغانستان کې له امنيت راتلو وروسته به مونږ وکولای شو چې د منځنۍ اسيا د نورو ډيرو هيوادونو ترڅنګ د روسيې سره هم خپلې تجارتي اړيکې جوړې کړو او زما په خيال دا يوه اهمه او ضروري پرېکړه وه چې هغه مهال زمونږ مشرانو کړې وه.

که څه هم زما کار يواځې همدا نه ونور ډير کارونه هم وو چې بايد مونږ ترسره کړای وای نو ځکه مې يو ځل بيا هرڅه تر شا پرېښودل او يوې داسې سيمې ته لاړم چې ډير شناخت مې په کې نه درلود.

لاره يې لري وه ژر ژر کور ته هم نه شوم راتلی او دخوراک له پاره يې ترڅه هم کم پيدا کيدل خو يو ارمان و او وياړم پرې چې د هغې له پاره مې هر ډول قرباني ورکړه.

د افغانستان د جهاد داستان

زه د مجاهدینو تقریبا ۲۰ موټرونو بدرگه کولم او کابو ۱۵۰ مجاهدین راسره و، په دې لاره مې چون اشنایي ډیره وه نو حیران وم چې افغانان خو ډیر میلمه دوسته خلک دي دومره یوه شنه ډله که په چا میلمانه شو بیره خو به یې غرقه وي، بس کور یې ودان زما احترام یې کولو او زما د ژوند ورسره غم و.

کله کله زه ډیر خفه شم چې پاکستان کې دهغوی سره د شوي چلند پر وړاندې مې څه ونه شول کولای هغوی ته شرمنده یم، پاکستانی پوځ خو هغوی په امریکا خرڅ کړل، چې ځینې یې اوس په گونټنامو کې دي او ځینې نور یې هم د پاکستان په جیلونو کې د مرگ او ژوند په بدترینه حالت کې ژوند تیروي.

په لاره لاره مې د طالبانو ډیرو کمانډرانو سره لیده کاته وشول او دهغوی حوصله همت او ارادې راته د بري زيري راكول او هم هغسې وشول، طالبان د لمر په څېر په اسمان راپورته شول او په ټول افغانستان خواره شول.

د ۱۱ سپتمبر پيښه او په افغانستان د امریکا بريد

د ۲۰۰۱ لومړی کال د سپتمبر ۱۱ پيښه داسې څه و چې له ځانه سره ډي ټي ټي بربادې يې رامنځ ته کړې امریکا د ټولې نړۍ په سترگو کې شگې واچولې او په ډيره سپين سترگی يې د دې پيښو پرې پر اسامه بن لادن واچوله.

خدای شاهد دی تر دې وخته لا ما چرته د القاعده نوم نه و اوریدلی خو اسامه سره مې د یو مجاهد په توگه پیژندگلو وه، تر دې وخته پورې القاعده د یوې خیریه ټولني په نوم مشهوره وه. مونږ ته ډیره د حیرانتیا خبره وه چې کله مو د دوه لوړو ودانیو د ړنگېدو خبر واوریده او دا یې تر ټولو عجیبه وه چې پرې یې په اسلامه بن لادن واچوله په داسې حال کې چې په دې ورځ اسامه بن لادن په افغانستان کې په خپل یو کمپ کې و. که څه هم دا مهال زما د اسلامه بن لادن سره اړیکه نه وه خو داسې خبرې چرته پټې پاتې کیږي.

مونږ چې د امریکې جدیت وکتلو او ډارک په اسلامه بن لادن باندې یې تور پورې کړ او د طالبانو اسلامي امارت ته یې گواښونه وکړل نو کیسه راته وړانه ښکاره شوه.

زه، خواجه صیب او ځینو نورو دوستانو په خپل منع کې په دې اړه بحثونه

د افغانستان د جهاد داستان

وکړل چې څنگه امکان لري زموږ موجودیت کې مونږ دومره ناخبره یو، د پېښې ټول اړخونه مو څپرل خو راته څرگنده شوه چې دا د امریکا او اسرایلی یو خپله لوبه ده او غواړي په دې توګه په افغانستان قبضه وکړي.

په یو سیمناړ کې چې امریکایي، روسي او د نورو هیوادونو ډیپلوماتان هم په کې ناست و ما دا ثابته کړه چې اسامه بن لادن یا ملا عمر په دې قضیه کې هیڅ لاس نه لري.

یو طرف یو داسې ملک چې هیڅ نه لري بل طرف د امریکا په څېر پېش رفته ملک چې هر څه یې د ټیکنالوجۍ په مرسته کنټرول دي یوه داسې لویه حمله څنگه کولای شي.

دا خبره اوس په نړیواله کچه واضح شوې چې د ۱۱ سپتمبر پېښه یو سازش و او دا هم ثابته ده چې د دوه لوړو سوداګریزو ودانیو د ړنگیدلو علت هم د الوتکو ټکر نه و، بلکې د ودانیو په لاندې برخه کې د باروتو د چاودنې له امله را نړېدلې دي.

هغه اسامه چې د شوروي پروړاندې د افغان جهاد په وخت کې د امریکا له پاره یو قهرمان او اتل و یو دم د امریکا دشمن څنگه کیدلای شي.

په ۱۹۹۰ میلادي کال کې د جلال اباد په عملیاتو کې اسامه زموږ او امریکا له پاره لویه کارنامه وکړه داسې چې دهغه وخت ورځپاڼې او د رسنیو خپرونې پرې جوړې شوې خو اوس هغه د امریکا مخالف شو؟ تر ۱۹۹۴

کال پورې يې ورسره ډير ښه روابط و خو يو دم يې ترې سترگې واړولې؟
ريښتيا هم چې امريکا ډير بې وفا ملک دی او هيڅ کله د چا ملگری
کيدلای نه شي.

تر پروڼه اسامه يې ملگری و اوس دهشت گرد شو؟ اسامه دهشت گرد نه و
بلکې امريکا په دهشت گرد مشهور کړ، دا ځکه چې امريکا خپله ترهگر
هيواد دی زه پوهيرم چې بل هيڅ نه و يواځې د خليج جنگ ددې سبب
شو چې اسامه د امريکا په سترگو کې ازغی شي.

امريکايانو دا پروپاگند شروع کړ چې اسامه بن لادن غواړي په افغانستان
کې يو (وهابي) حکومت جوړ کړي چې دا سراسر دروغ وو. په افغانستان
کې خلک دې شي ته هيڅ تمايل نه لري؛ استاد سياف، استاد رباني
حکمتيار او نور ډير لوی لوی اسلامي عالمان دي خو يو هم وهابي نظريات
نه لري.

بلکې تر دې چې مجاهدينو ماغوندي په يو جاهل انسان پسې خو لمونځ
کړی خو کله مې هم د اسامه بن لادن پسې نه دي کتلي چې لمونځ پسې
کوي.

له ډيرو څېړنو او لويو لويو متخصصينو سره له خبرو وروسته زه دې
نتيجې ته رسيدلای يم چې امريکا يواځې افغانستان نه بلکې د پاکستان
په شمول ډيرو نورو هيوادونو ته سترگې خړې کړي او غواړي چې اشغال
او د امريکا مستعمره يې کړي.

د افغانستان د جهاد داستان

خو امریکایان به دا خوبونه له ځانه سره گور ته یوسي دوی تجربه نه کړله چې یو څنگه هیواد او څنگه جگړه کې ځان بسکیلوي چې دا به ورته پیره سخته تمامه شي.

ملا عمر مجاهد سره زما وروستی ملاقات

امريکا ټوله تياري کړې وه چې د افغانستان د اسلامي امارت په خلاف به برید کوي او ددې له پاره ناتو او نور ډير ملکونه يې هم ځان سره يو ځای کړي وو.

د پاکستان يو څو خرڅ شوي جنرالان او د آی ایس آی امريکايي تربيه شوي څو مشرانو هم د اسلام او پاکستان دبنمنې امريکې سره لاس يو کړی و او دا خبره يقيني شوې وه چې امريکا به هر حالت کې کوبښن وکړي چې افغانستان ته ننوځي.

ما په څو مهمو ناستو کې جنرال محمود صاحب ته د پاک پوځ او د آی ایس آی د ځينو داسې دوه مخو چارواکو نه شکايت کړی و خو هغه به راته ويل چې له حوصلې کار واخله. په همدې پورې راياده شوه په ۱۹۹۸ کال د اگست په ۲۰مه نيټه امريکا د خپلې بحري بېړۍ نه لسگونه کروز ميزايل به افغانستان وار کړل. له هغې څخه زيات او کم ۹۰ ميزايل په خوست کې د مجاهدينو په پوځي روزنيزو کمپونو کې ولگيدل او کابو ۶۰ په ننگرهار ولايت کې؛ په دغه بریدونو کې ځينې استادان او د مجاهدينو خاص کمانډران هم تپيان شول.

د افغانستان د جهاد داستان

دهغوی درملنې له پاره چې کله هڅه وشوه چې پاکستان ته راوړل شي نو په میران شاه کې باډر بند کړای شو، ټیپیان ډیر ژوبل وو، ماسره ځینو کشرانو ملگرو اړیکه ونیوله او چا ما هم څومره کونښنې وکړ نو هیڅ چا وخت رانه کړ داسې مې محسوسه کړه، لکه دا هرڅه د امریکا په خوبڼه کیږي.

بل طرف د طالبانو د اسلامي امارت مشران له خوشالی نڅېدل چې خدای تعالی ورته یو ځل بیا د جهاد فرصت په لاس ورکړی، ما به چې د اسلامي امارت د مجاهدینو ارادې کتلې او بل لورې د امریکا له ظلم او وحشت خبر وم نو پوهیدم چې امریکا بله څه کوي؟

طالبان ډیر ساده خو ډیر زړور خلک وو، زما اراده وه چې د طالبانو د اسلامي امارت له امیر المومنین ملامحمد عمر مجاهد سره وگورم نو خپل یو تکړه او وفادار شاگرد ته مې ځواب ولیکلو چې ملا صیب سره ملاقات ته راسره لاړ شي.

ملا اختر محمد منصور د شوروي پر وړاندې د جهاد له وخته راسره شناخت و او د طالبانو د اسلامي امارت پرمهال یې په جنوبي ولایتونو کې د کوکنارو او بنگو د کرکيلې او قاچاقبرانو سره اړیکې وې چې اسلامي امارت ته ترې ټاکلې اندازه پیسې راواخلي، ملا اختر محمد منصور چې اوس د طالبانو د مرکزي شورا غړی هم دی په حقیقت کې دیني عالم نه و، د ملا عمر مجاهد په څېر ترې زدکړې نیمه کې پاتې شوې خو د جهاد شوق او جذبه یې سره نه شوه او د اسلامي امارات مجاهدینو سره یې ملا

وتړله.

يو بل راز هم درته واييم، چرس په افغانستان کې عام دي او اکثره خلک يې په چيلم او سيگرت کې څکي. د طالبانو يو شمېر کمانډرانو هم څکول خدای ج دې ماته معافي وکړي دهغوی په غوښتنه ما هم څو وارې کش کړي دي چې بيخي يې دنيا راباندې گرځوله.

افغانستان کې ما ډير ملايان وکتل چې هغوی چيلم څکي، نسوار استفاده کوي او چرس هم څکي. ملا اختر محمد منصور چې اکثره اړيکه يې د همدې برخې د سوداگرو او قاچاق برو سره وه هم زيات چرس څکل، خو دا کار يې له خلکو پټ کاوه ملا عمر صيب ته روان و چې په موټر کې يې د چرسو سيگرت ولگوه بوی يې په ما بد ولگيد ورته مې کړل نن خو زه ملا صيب ته دا شيطان کوم، هغه راته کړل بارا زه به ورته ووايم چې امام صيب را باندې وڅکل.

ملا محمد عمر مجاهد ته ځکه گران و چې ډيرې زياتې پيسې يې اسلامي امارت ته پيدا کولې حتی له عربي هيوادونو يې پيسې راوړلې او د اسلامي امارت په پرمختگونو کې يې خاص کردار و.

ما ورسره د امريکا د پيښې او افغانستان ته د گواښونو په اړه خبرې وکړې خو هغه ډير مطمئن ښکاريد و ويل يې، مونږ انگريز مات کړی، شوروي مو څو ټوټې کړ، په افغانستان کې مو په لنډه موده کې پاتکيان و زغلول، نو امريکا دې هم راشي او خپل زور دې راسره معلوم کړي مونږ سره د خدای

ج نصرت دی او اخر بریا به زموږ وي. ماته دا خبرې هیله بخښونکې وې خو زړه مې درزیده چې هسې نه امریکا په ریښتیا هم د طالبانو په خلاف برید وکړي که داسې وشو نو د پاکستان ټوله خواري به په اوبو لاهو شي.

له پاکستانه جنرال محمود د څو نورو مهمو چارواکو سره چې ملا محمد عمر مجاهد سره یې ځانگړې شناخت و هم ملتیا کوله، همدا ډول د پاکستان ډیر جید علما او دیني شخصیات، لکه مولانا حسن جان، مولانا سلیم الله خان مفتي تقی محمد عثمانی او شیخ الحدیث و القرآن مولانا شیرعلی شاه صاحبان مل وو، له دې وړاندې هم جنرال صیب له ملا عمر غوښتي وو چې اسلامه بن لادن وسپاري خو ملا صیب یې خبره نه وه منلې، جنرال صیب دا دیني عالمان چې ملا عمر مجاهد ورته ځانگړې احترام درلود همدې له پاره ځان سره راوستي و چې ملاصیب ته قناعت ورکړي چې نړیوال وضعیت خراب دی او امریکا به د طالبانو اسلامي امارت داسې پرېږدي نو باید اسامه بن لادن ور وسپارل شي.

ملا عمر صیب ډیر مستحکم و او انکار یې وکړ چې کفر ته به کله هم سر تیت نه کړي او تر وروستی سلگۍ به وجنگیږي.

په مجلس کې ناستو کسانو وژړل او ملا صیب ته د بریا دعا یې وکړه، د جنرال صیب محمود او نورو مشرانو شونډې هم وچې وې، په ټولو ناستو کسانو خفگان و، جنرال صیب محمود چې ملا عمر صیب ته یې ډیر احترام درلود او په درناوي یې ورسره خبرې کولې زیاته کړه « که زه وم خو انشاءالله چې د طالبانو په اسلامي امارت به یرغل نه کیږي او که امریکا

یرغل کولو نو بیا به زه نه یم»

جنرال صیب چې زه یې له زړه احترام کوم خپله وعده پوره کړه او د امریکا له خوا په افغانستان برید کې د پاکستان په مرسته د احتجاج په توګه یې له خپلې دندې استعفی ورکړه.

کله چې را روختېدو نو ما ملاصیب ته وویل چې زه هم غواړم تاسو سره پاتې شم، خو ملا صیب راته ویل ته لاړ شه پاکستان ته له دې ځای ته مونږ ته هلته ډیر په ګټه تمامیدلای شي.

ما ملا عمر صیب ته وویل چې په تلو تلو کې یوه مشوره درکوم چې د امریکایانو سره کله هم مخامخ جګړه (Conventional Warfare) مه کوی، په اسلامي امارت کې داسې مجاهدین او کمانډران شته چې په چریکي جګړه (Guerrilla Warfare) کې به خامخا امریکا ته د سر په کاسه کې اوبه ورکړي، ملا عمر صیب وویل: لومړی یې ورسره مخ په مخ معلوموم او که نه شوه نو بیا ستا مشوره سر په سترگو دا غرونه او دشتي به امریکایانو ته جنهم کړو او دلته په راتګ به یې پښیمانه کړو.

دا سمه ده چې ملا محمد عمر مجاهد زدکړې نه وې کړې خو هغه په سختو شرایطو کې خپله وړتیا ثابته کړه خپل مجاهدین او عام ولس یې د امریکا له ظلم او وحشت خوندي کړ، خو امریکا یې په داسې لومه کې گیره کړه چې دا دی د ۹ کلونو په تېرېدو سره هم و نه توانیدل طالبان له منځه یوسي.

د افغانستان د جهاد داستان

ملا محمد عمر مجاهد مرگ ته په سترگو کې سترگې واچولې او د دوستان او دښمنانو د فشارونو سره یې سخته مبارزه وکړه. په ۱۹۹۸ کال د سپتمبر په میاشت کې د آی ایس آی د مشر سره د سعودي عرب شهزاده ترکی الفیصل کندهار ته راغلل او د ملا محمد عمر مجاهد څخه یې د شیخ اسامه بن لادن د سپارلو غوښتنه وکړه. د آی ایس آی مشر او سعودي شهزاده په طالبانو د جهاد د مرستو زباد وکړ، چې له کبله یې ملا عمر مجاهد ډیر زیات غوسه شو، بهر ووتلو چې بیرته راغی نو په سر یې اوبه اچولې وې، غاړه یې هم لمده وه، دواړو ته یې مخ کړ: که چرته مې میلما نه وای نو داسې سزا به مې درکړې وې چې عمر عمر به مو یاد ساتلای تاسو د امریکا له پاره راغئ او د یو مسلمان غوښتنه رانه کوئ، ملا صیب شهزاده ترکی الفیصل ته پیغور هم ورکړ چې شرم وکړئ چې د خدای ج کور د کعبې تر لمنې مو یهودان او امریکایان راوستلي او اډې مو ورکړي دي.

ملا محمد عمر مجاهد د امارت په وروستیو ورځو کې د یو ښه مذهبي او افغاني رهبر په څېر چلند وکړ او میلماپالنه چې د افغانانو ویاړ او ځانگړی صفت دی هغه یې خرابه نه کړه خپل امارت یې پرې ړنگ کړ خو له خپل قول او خبرې په شا نه شو.

ناین الیون او طالبانو سره زمونږ کړې جفاګانې

ما باور هم نه شو کولای چې هر پیژندلې سترګې به دومره ژر بدلې شي په پاکستان کې پوځي واک تر دې کچې و چې هډو چا د خبرو چانس هم نه راکولو، په طالبانو د روان ظلم او بربریت خلاف چا غږ هم نه کولو، کله چې امریکې غوښتل چې په عراق حمله وکړي نو له ترکیې یې مرسته وغوښته او د اربونو ډالرو د مرستې ژمنه یې وکړه خو ترکي حکومت وویل چې مونږ به خپل پارلمان سره دا موضوع شریکه کړو.

خو زمونږ په هیواد کې پارلمان چرته و؟ سیاسي قیادتونه چرته و خو بس هرڅه د یو څو امریکا پرستو په لاس کې وو، ډیر هغه مشران چې مونږ سره د افغانستان جهاد په هره صحنه کې شامل وو هغوی د امریکا په لورې ودریدل، ډیر هغه جنرالان او کرنلان مې وکتل چې طالبانو ته به یې تر پروونه د اسلامي عازیانو، د محمود غزنوي لښکر او د اصحابو خطابونه کول هغوی د یو بزدل جنرال په څنګ کې ولاړ دي او زمونږ د کلونو کلونو خواریانې او تکلیفونه ضایع کوي.

طالبان زمونږ قهرمانان وو، هغوی د پاکستان سره دومره مینه درلوده چې جنرال پرویز یې ورسره نه لري، جنرال پرویز مشرف او څو نورو جنرالانو د څو ډالرو له پاره پاکستان ته یو نوی سرخوږی جوړ کړ او تاسو به وګورئ

چې ددې نا امله خلکو له امله ډیر ژر پاکستان له کوم بحران سره مخ کېږي.

په خدای ج قسم ما په ورځو ورځو ډوډۍ ونخوړله، له سترگو مې خوبونه والوتل او د افغانستان په غرونو او رغونو کې د پاکستان د بقا له پاره تیرې کړې شیبې مې سترگو ته ودرېدلې، په لومړي ځل مې له ځان سره وویل: چې سلطانه! له ډیرې هوښیارتیا سره هم ونه پوهېدې چې څنگه د یو کافر هیواد له پاره وکارول شوې.

پاکستاني جنرالانو د څو رویو له پاره د طالبانو کمانډران په امریکایانو خرڅ کړل، په قبایلي سیمو کې د عملیاتو اجازه یې ورکړه بلکې مرسته یې ورسره وکړه، او خپلې هوایي اډې یې ور وسپارلې چې اسلامي امارت ږنگ کړي.

په دغه ورځو کې زما د جهاد د وخت یو ملگری چې زیاتره د استخباراتي معلوماتو د کره کولو په برخه کې به یې ډیره مرسته کوله؛ د جنرال مشرف سره په نږدې ماموریت مقرر شو.

ما هغې سره خبرې وکړې چې مونږ څه کوو لگیا؟

جنرال شاهد عزیز وویل، مونږ هم نه پوهیږو؛ جنرال صیب مشرف مونږ ته پاکه خبره نه کوي یواځې دومره وایي چې مونږ څه کوو د پاکستان د خیر له پاره یې کوو.

ماویل: دا څنگه د پاکستان گټه ده چې مونږ خپل هوایي میدانونه

امريکايي پوځيانو ته سپارو، دهغوی استخباراتي مامورينو ته د لويو پتو دفترونو د فعاليت اجازه ورکوو، د ناټو لوجيستيکي ټيمونو ته خپله ځمکنۍ لارې ورکوو او وايو چې دا د پاکستان په گټه ده.

جنرال شاهد عزيز ويل: د کور کمانډرانو په ناسته کې په همدې بحثونه وشول خو يو شمير چارواکي د مشرف صيب د دريځ ملاتړ کوي او مشرف صيب وايي چې اوس ما له امريکايانو سره وعده کړې او هغوی سره نه شو کولای چې مونږ ځان په مخالفت کې واچوو گني هغوی به له هندوستان مرسته وغواړي او له افغانستان وړاندې به پاکستان له مخې لرې کړي.

جنرال شاهد زياته کړه چې مشرف صيب وايي که مونږ له امريکې سره مرسته ونه کړو نو زمونږ اټومي اساسات هم په خطر کې دي.

جنرال شاهد نن هم ژوندی دی ترې کله وپوښتی ما يې په دې منطق ډير وخنډل او ورته مې کړل چې تاسو مشرف ته ووايې « ته خپل قوت ولې خپل ضعف بولې» کله چې ته يو اټومي ملک يې څنگه د امريکې پر وړاندې داسې کمزوری چلند کوي.

زما په پاکستان زړه خوږېده په ډيره سختۍ مې د هغه مهال له يو استخباراتي چارواکي سره اړيکه مخ شوه. په دې ورځو کې چې هرڅه کېدل مونږ نه پوهيدو هر څه داسې روان و لکه له وړاندې چې طرح شوي وي.

امنيتي مشر نه مې پوښتنه وکړه چې مونږ د کومو هوکړو او ژمنو پر اساس

له ناتو او امریکا سره ولاړ یو؟

خو خپل هغې قدرمند مشر ماته معلومات رانه کړای شول بلکې وویل چې جنرال مشرف صیب خو وایي چې اوس ما له امریکا سره معاهدې کړي خو داسې هیڅ نشته.

د کولن پاول یوه اړیکه وه او جنرال صیب مشرف او ملګرو یې چې هغه وخت کې په جی، ایچ، کیو کې ناست وو هر څه په سیند لاهو کړل او د امریکا مرستې ته یې ودانګل.

په یوه امنیتي جلسه کې چې کله د جیکب اباد، شمسي، ژوب او... په اړه پوښتنه وشوه چې څه ډول استفاده ناتو او امریکا له دې هوایي اډو څخه کوي؟ نو جنرال صیب مشرف او دهغه هم فکره کورکمانډرانو وویل د ضرورت پر وخت او د محدودو الوتکو او چورلکو له پاره ورکړای شوي، خو ډیر ژر افشا شوه چې څه ډول امریکایي او ناتو ځواکونه له دې اډو استفاده کوي.

بیا مشرف صیب ویلي و چې دا هوایي اډې خو ما د انساني همدردۍ له کبله ورکړې وې چې هسې نه د کومې ستونزې له کبله د الوتکو پایلوټان مړه نه شي.

ماته افسوس راځي په داسې خبرو، یو خوا زمونږ د پروني ورځو د اتلانو او قهرمانانو پر وړاندې امریکا او ناتو وحشت روان کړی و او د پاکستان له پاره زمونږ جوړې کړې ټولې منصوبې له خطر سره مخ وې بل لورې مشرف

صیب او همفکره ملگري يې د څو امریکایي او یهودي پایلو تانو سره د انسانیت خبره کوي.

په ورسټیو ورځو کې د طالبانو د اسلامي امارت د مشرانو په منځ کې هم عجیبې کښالې را پورته شوې او ما په لومړي ځل احساس کړه چې یواځې پاکستان نه و چې د طالبانو سره همکار و، بلکې د نړې د نورو ډیرو هیوادونو د استخباراتو ډلې هم فعالې وې او دا اړیکې هم په آی ایس آی او آی ایم آی کې د دوی د ځینو خواخوږو له منځ گړي توب راتمنځته شوې وې. دا هغه وخت را برخبره شوې چې کله په ورسټیو کې د طالبانو له خوا داسې پرېکړې منظر عام ته راغلي چې په نړیواله کچه یې د اسلامي امارت له پاره خطرات راپورته کول.

په بامیان کې د بودا لوړې مجسمې چې کلونه کلونه د طالبانو په واکمنۍ کې ولاړې وې یو دم یې د ړنگیدلو اعلان وشو. د طالبانو په اسلامي امارت کې زیاتو مشرانو مخالفت وکړ خو بیا هم ځینې کړۍ وې چې دا چاره یې عملي کړه.

مولوي متوکل سره په دې اړه زمونږ اړیکه وشوه هغه ډیر خوابدی و، ملا رباني صیب یې هم مخالفت وکړ، ملا عبید الله اخوند ویل دا به مونږ د نړیوالې ټولنې سره په مشکل کې گيږي کړي.

دا د اسلامي امارت مجموعي نظر نه و بلکې دا کار هغوی ډلو وکړ چې د نوري نړې د استخباراتو له پاره یې د طالبانو په منځ کې کار کولو او زه

پوی شوم چې دلته یواځې مونږ نه بلکې نوره دنیا هم ښکېله ده.

کله کله چې زه په تلویزیون د افغانانو ورونو نظریات اورم چې دوی په هر کار کې پاکستان خپل دښمن بولي او ملامته کوي یې زه دوی ته وایم چې ستاسو اصلي دښمنان هغه دي چې ځان د دوست په جامه کې در پیژني.

زمونږ د اکثره ملگرو نظر دا و چې په دا ډول یو گونگ حالت کې مونږ ته نه دي پکار چې مونږ په دې جگړه کې ځان ښکیل کړو، ځکه چې امریکا او ناټو هرڅه په خپله خوښه کول او د کار له کولو وروسته مونږ خبریدو چې امریکا او ناټو څه کوي.

نو ځکه دا جگړه مونږ ته بې معنا وه او مونږ پرته له دې چې د مجاهدینو سره په جگړه کې ښکیل کړي او یوځل بیا راته په افغانستان کې زمونږ دښمن (هندوستان) پیاوړی کړي بل هیڅ نه راکوي.

یو خو د ۱۱ سپتمبر له پېښې وړاندې زمونږ په افغانستان کې نظر ښه نه و بیا چې مونږ د مجاهدینو سره په جگړه کې بوخت شو نو زمونږ سرسختي دښمن چې هر وخت زمونږ له پاره چمتو ناست دی له دې فرصت به استفاده وکړي او په بې لگښته فرصت به مونږ ته یو گواښوونکی محاذ پرانيزي او ددغه محاذ پر وړاندې مونږ سره یواځې یو داسې پوځ و چې په هغوی مو لگښت نه راتلو، زمونږ سرتیرو تاوان نه لیده خو جگړه زمونږ د بري له پاره کېدله او دغله بې مصرفه لښکر له طالبانو بل څوک نه شو کیدلای.

د سوچ مقام دی کله چې ناټو او امریکایي ځواکونو ته د جیکب اباد او نورو هوایي اډو د سپارلو خبره وشوه نو پرېکړه وشوه چې د پاکستان امنیتي سرتیري د دغه اډو د امنیت ساتنې له پاره هلته ورشي، کله چې امنیتي ډلې هلته لارې نو معلومه شوه چې له پخوا بهرني سرتیري هلته موجود و او دغه هوایي اډې یې په افغانستان کې د بمباریو له پاره استعمالوي؛ د پاکستان امنیتي سرتیرو چې کله د دغه هوایي اډو د امنیتي کمربندونو جوړولو هیله ښکاره کړه، نو امریکایي سرتیرو منع کړل او ورته یې کړل چې تاسو زمونږ د امنیتي کمربندونو بیرون امنیت ونیسی، په خپل وطن کې یې مونږ د بل لاس ته کینولو، اوس تاسو ووايې چې غدار څوک دی؟

امریکا مونږ په جگړه کې ښکیل کړو

په افغانستان کې د کار کولو او دهغې ځای له اب و هوا سره د بلدتیا په سوب ویلی شم چې امریکایي ځواکونو او ناټو چې په کوم ډول د اسلامي امارات په خلاف جگړه پیل کړه دا هیڅ د بریالیتوب لاره نه وه بلکې دوی چې څنگه خپله غواړي هم هغه ډول یې دې جگړې ته دوام ورکړی دی.

په داسې حال کې چې امریکا او ناټو د خپلو ځواکونو لوجیستیکي ضروریاتو له پاره د پاکستان لاره ټاکلې وه او په دې توگه دوی پوځي عملیات هم له دې لارې په اسانۍ او کامیابۍ ترسره کولای شول خو دوی داسې ونه کړل.

بلکې د شمالي اتحاد سره یې لاس یو کړ او له هغې اړخه یې طالبان د

د افغانستان د جهاد داستان

تورې بورې او جنوبي ولايتونو په لور په شاتگ ته مجبور كړل. امريكا او ناپو د خپلې محاسبې له مخې د جگړې تكتيك همدا ډول غوره كړ او له دې لارې يې غوښتل چې طالبان، القاعده او د منځنۍ اسيا مجاهدين پاکستان ته دننه كړي. مجاهدين چې په ختيځو سيمو كې د جگړو له موقعيتونو خبر و نو زياتره يې د تورې بورې په لور لاړل خو هلته د امريكا استخباراتي سازمان هم پوره بلدتيا درلوده له سختو بمباريو وروسته مجاهدين اړ شول چې په ډيورنډ باندې پاکستان ته را واوري.

که امريكا د پاکستان او جنوبي ولايتونو څخه جگړه شروع كړې وى نو كولاى يې شول چې طالبان محاصره كړي او خالي سلاح يې كړي خو داسې ونه كړل. ددې له پاره چې پاکستان غافل گير كړي او ملامتيا پرې واچوي وخت ناوخت به يې په دې اړه تشويشونه هم شريكول.

يوه ورځ امريكايي جنرال او د CENTCOM قوماندان تومي فرينكس په (جي، ايچ، كيو) كې زمونږ ښاغلو ته په ډيره ستغه لهجه وويل « خپل ډنډ مو له مگرمچ (سمندري دارونكى حيوان) پاك كړئ چې ستاسې ماهيان ونه خوري، دا زمونږ او تاسو دواړو له پاره ډيره تاوان اړوونكې تمامېدلای شي.»

جنرال تومي فرينكس له مگرمچانو مطلب مجاهدين وو او له ماهيانو يې مطلب زمونږ خلک وو. همدا وو چې جنرال مشرف امر وکړ سرحدي سيمې تر کلک څار لاندې ونيسی. په چمن ټاټور او ځينو نورو سيمو كې يو شمير عرب مجاهدين ونيول شول او د تحفو او ډاليو په بدل كې

امريکايانو ته وسپارل شول.

بله د مزې خبره دا وه چې امريکا له پاکستانه د مجاهدينو ليست وغوښت او زموږ پوځ ته يې وويل چې په پاکستان کې د بهرنيو مجاهدينو يو راجسټريشن وکړئ، په دې کې يې پاکستاني لوري ته وويل چې د افغان طالبانو راجسټر کولو ته ضرورت نيشته، نو که امريکا او ناټو په ريښتيا د ترهگرۍ په خلاف جگړه کولای او کومه ډرامه يې مخ ته نه وړلی نو ولې يې داسې دوه مخې پاليسي عملي کوله؟

زه چې وایم امريکا همدا غوښتل چې پاکستاني پوځ له مجاهدينو سره په جگړه کې ښکيل شي نو سلگونه شواهد لرم. دوی چې کله هم په پاکستان کې د مجاهدينو خلاف عمليات کول پوره او بشپړ معلومات يې مونږ ته نه راکول، حتا تر ډيره يې د عملياتو نقشه هم زموږ افسرانو ته نه سپارله، له همدې کبله ځينې ډيرې دردونکې پيښې وشوې.

يوه ورځ د لسگونو پاکستاني سرتيرو په ملتيا امريکا په يو کور د عملياتو غوښتنه وکړه، هلته له ورتگ وروسته يو سړی له کور راووتلو، ورته وويل شول چې مونږ غواړو کور تلاشي کړو، سړي وويل چې يوه شيبه راکړې تر څو ښځې او کوچنيان يوې څنډې ته کړو، کله چې سرتيرو ته د کور دننه کېدلو وويل شول له هغې خوا پرې ډزې وشوې او زموږ لسگونه سرتيري ان شول، د شپې تر ناوخته جگړه وشوه خو له جگړې وروسته معلومه شوه چې بهرني مجاهدين په تېښته بريالي شوي.

د افغانستان د جهاد داستان

نو تاسو اوس ووايې چې د امريکا په څېر له جنګي ټيکنالوجي برخمن هيواد څنګه دا ډول تکتیک ټاکلی شي، خو ښکاره ده له دا ډول کارونو يې مقصد د پاکستان خرابول مراد دي. او بيا دا سلسله تر دې را ورسيدله چې په قبایلي سيمو کې يې طالبان جوړ کړل. هم هغه دفترونه او ځايونه چې مونږ سي آي ای ته ورکړي و د پاکستان خلاف يې وکارول، دا چې په قبایلو کې وو دا طالبان نه و، سمه ده زمونږ ډير شاگردان هم دلته وو، سلګونه داسې اسناد او شواهد شته چې دلته (را) د امريکا CAI او حتی اسراييلي استخبارات ښکيل وو.

امريکا برناحقه په مونږ يو جګړه را وټپله چې له کبله يې نن پاکستان له ډيرو سختو حالاتو سره مخ دی، زمونږ باور، زمونږ اقتصادي حالت او نړۍ سره زمونږ اړيکې اوس د امريکې په رحم و کرم دي او تر ټولو غټه خبره دا چې پاکستان له نړيوال سياسي سسټمه د غلطو پاليسو او د امريکې د دوه مخې له مخې په وتلو دی.

امريکا او هندوستان غواړي چې په سيمه کې د پاکستان ځای افغانستان خپل کړي، افغانستان له پاره يې له ضرورت زيات سل ګونه زره پوځ جوړ کړ. امريکا او هندوستان په پټه NDS ته ميلونونه ډالر ورکوي، جديد استخباراتي وسايل ورکوي او هلته يې د پاکستان مخالفو افرادو ته ځای ورکړی دی چې ټول وخت د پاکستان د بربادۍ پسې لګيا دي.

د امريکا د کشمير مجاهدین د هندوستان د خوشالولو له پاره په پاکستان حکومت باندې له منځه يوړل، او اوس هيلري کلنټن لګيا ده د افغانستان د

خوشالولو له پاره په پاکستان تور پورې کوي چې گوندې دا هرڅه پاکستان کوي.

په قبایلي سیمو کې بمبارونه وکړل، خلک یې بې ستره کړل حال دا چې د قبایلو یو خپل کلتور او رسم رواج دی او دهغې ماتول نه شي برداشت کولای ځکه خو قبایلو کې د پاکستان خلاف ذهنیت عام کړای شو.

افغان باقی کوبسار باقی

الحکم لله والملك لله

کابو لس کاله تیر شول خو امریکا او ناټو اوس په دې خبره اعتراف کوي چې دوي د افغانستان په غرونو کې بند پاتې شوي دي. دوی فکر کولو هغه تیروتنې چې له شوروي او انگریزانو په دې خاوره د جنگ پرمهال شوي دي دوی به یې نه تکراروي او د همدې له پاره یې د ټولې نړۍ لښکر له ځانه سره راټول کړ او د نویو وسلو بارې یې په افغانستان کې د جگړې له پاره راوړې. د خپلو پوځیانو د جگړې پر ځای یې په میزایلو او ډرون الوتکو تکیه وکړه او همدا د دوی د ناکامۍ سبب شو. بل طرف افغانستان کې بهرني سرتیري جگړې ته چمتو نه دي ځکه چې هغوی سره د جگړې له پاره کوم هدف نشته او هغوی اوس په دې پوهیږي چې امریکا د ترهگرۍ خلاف مبارزه نه کوي بلکې د خپلو گټو له پاره په مسلمانانو زور زیاتي او وحشت ته یې لاس اچولای دی. له همدې کبله په تیرو زیاتو کم لسو کلونو کې د امریکا او ناټو زرگونه سرتیري مړل شول، او زرگونه یې زخمیان شول، افغانستان ته په امریکایي پوځي لیکو کې راغلي سرتیري

د افغانستان د جهاد داستان

نجونې د تېبستې لاره لټوي دا بهانه کوي چې د جگړې پرمهال د نارینه پوځيانو سره د دوستۍ له امله اوس اوميندواره شوې دي، داسې چټل، بدکرداره او منحوس خلک کله د افغان مجاهدينو پر وړاندې جگړه کولای شي؟

دا سمه ده چې افغان مجاهدينو سره سمه او نوې وسله نشته خو دوی سره کلکه عقیده، ازادۍ سره مينه او ايمان دی چې له امريکايي وسلې زيات قوي دی.

بل دا چې افغان مجاهدين د ۳۰ کلنې جگړې تجربه له ځان سره لري او پوره يو نسل يې په جگړه کې را لوی شوی دی نو ددې جگړې د گټلو راز او لارې چارې ورته معلومې دي.

امريکا هڅه کوي خپله ناکامي د ډالرو د رشوت په ورکولو پټه کړي خو زه چې د افغان قوم سره څومره نږدې پاتې شوی يم او تر کومه راته افغان مجاهدين معلوم دي دوی به کله هم خپله ازادې خرڅه نه کړي او تر وروستۍ ورځې به دوی له امريکا سره وجنگيږي او انشاالله دخدای ج په مرسته به دوی امريکا ته ماتې ورکوي او لکه د روس به شرميدلي له افغانستانه ځي.

د روسيې خلاف په جهاد کې کابو يو نيم ميليون افغانان ان شول او سل گونه زره معلوم خو دوی په شا نه شول او خپل سرونه يې په لاسونو کې ونيول او د روس په خلاف وجنگيدل؛ دا سمه ده افغانانو سره ډالر او

وسلې نشته خو د خپلو سرونو د قربانۍ برخه کې هېڅ بخل نه لري.

دا چې اوس دوی له افغانستانه د وتلو کومه خبره کوي او کومه نېټه ټاكي په حقيقت کې دا ځان له پاره د وړو پوځه ږدي او خوړلې ماتې په دې سره نه شي پتولی.

روس سره چې په جگړه څومره مصرف راغلی و له هغې څو چنده زیات لگښت تر اوسه پورې امریکا په افغانستان کې دی خو هېڅ لاسته راوړنه نه لري بلکې ورځ تر بلې ورته افغان مجاهدين گواښوونکي کيږي او لري نه ده چې لوبني کالي به له افغانستان بار کړي او له یو سخت شکست سره به مخ شي.

زه د پاکستان حکمرانانو ته وایم چې د امریکا له شکست وروسته به تاسو هم له یو سخت حالت سره مخ شئ نو ښه خبره دا ده چې د خپلو تیروتنو جبران وکړئ او افغان مجاهدينو سره چې د پاکستان مخلص دوستان دي ودرېږئ.

په پوځ او د پاکستان په امنیتي ادارو کې زه سلگونه ځوان افسران پیژنم چې پاکستان له پاره هر ډول قربانۍ ته چمتو دي او هغوی کولای شي چې د افغان مجاهدينو زړونه لاسونو ته راوړي.

اوس مهال مجاهدين د امریکا او ناتو سره په یوه چریکي جگړه بوخت دي چې امریکا به کله هم دا جگړه ونه گټي او نه هم د امریکا له ملاتړ پرته افغان حکومت دوه ورځې پاتې کیدلای شي، نو مونږ نه باید طالبان او د نورې نړۍ

مجاهدين د ځان له پاره دښمنان كړو.

زما د خپلو كور كمانډرانو او په پوځ كې چې كوم اعلى چارواكي دي دا هيله ده چې دوى به په خپلو ادارو كې د خرڅ شويو جنرالانو او چارواكو په خلاف ودرېږي چې د چا له كبله پاکستان د تباھۍ سره مخ كېدونكى دى.

زه دا باور در كوم چې كه د څو نورو كلونو له پاره افغان مجاهدين د امريكا پر وړاندې ودرېدل، په سيمه كې به د پاکستان بېرغ تل هسك پاتې شي، او ددې كار له پاره يواځې پاکستان نه بلكې د سيمې ډير هيوادونه داسې شته چې لاس يو كړي او امريكا له دې سيمې وشړو، څومره چې د ډير وخت له پاره امريكا په افغانستان كې پاتې كېږي هغومره زيات مشكلات به د پاکستان له پاره په سيمه كې جوړېږي.

د ۱۱ سپتمبر له پېښې وروځه زمونږ مشران په بشپړه توگه د امريكا پر وړاندې په سجده شول، كله چې د كومې قافلې مشر كيدړ وي نو هغه ټوله قافله د كيدړانو په څېر كړي. زمونږ مشران نهايت بزدل او له ملي غيرته بې برخې خلك وو، ما د نړۍ په تاريخ كې نه دي كتلي چې په يو تليفون دې څوك چاته تسليم شي او هرڅه دې دهغه په خوښه كړي.

اوس تر يو بريده حالات بدل شوي، نړۍ د امريكا په ارادو او عزايمو پوهيدلې او د سياسي بصيرت تقاضا دا ده چې امريكا ته په سترگو كې سترگې واچولای شي او د پاکستان د بقا له پاره يې پر وړاندې ودرېږي كه زمونږ اوسنى قيادت او چارواكي دا جرات وكړي زه اميد لرم چې گټه به د پاکستان وي او ډير نور هيوادونه به پاکستان سره له امريكا د ښه ملگرتيا لاس را اوږد كړي.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**